

DE CONTRACTSPELER

CLAUDIA VAN DEN HEILIGENBERG:
EREDIVISIE VROUWEN
DRINGEND BEHOEFTE
AAN COLLECTIEVE CAO

DICK LUKKIEN:
IK BEN MIJN GROOTSTE
CRITICASTER

ROBIN HORST:
VASTBERADEN OP WEG
NAAR DE TOP

Ricky van Wolfswinkel
VOLLEDIG FIT EN GRETIGER DAN OOIT

Rabo Topsportdesk

Als topsporter staat winnen bij jou op 1, 2 en 3. Dit vereist focus, concentratie en een topconditie. Zorgen om financiën kun je daarbij niet gebruiken. Rabo Topsportdesk neemt deze zorg uit handen. Zodat jij kunt pieken op het juiste moment en kunt ontspannen als je lichaam daar om vraagt.

Neem voor meer informatie contact met ons op:
040 293 60 00 of topsportdesk.RRE@rabobank.nl

**Samen op weg naar financiële
ontspanning**

Rabobank

Colofon

De Contractspeler is een uitgave van de VVCS

Scorpius 161
2132 LR Hoofddorp
tel. 023-55 46 930
fax. 023-55 46 931
email: info@vvc.nl
internet: www.vvc.nl

Redactie:
mr. Louis Everard
Suzanne Bakker
Lex Muller
Ad Dieben

Foto's
Pro Shots
Socrates images
VI-images

Vormgeving:
Kijf&Witte, Leek

Druk:
Scholma Druk, Bedum

Acquisitie:
FC Groningen Media BV
Postbus 1080
9701 BB Groningen
(050) 5878762
media@fcgroningen.nl
www.fcgroningenmedia.nl

Accountmanager: Ferry de Rooy

Vereniging van Contractspelers
Opgericht op 1 januari 1961
Koninklijk Goedgekeurd
25 juli 1963 - nummer 95

Bestuur:
Evgeniy Levchenko (voorzitter)
Theo Migchelsen
Jan Bruin
Sander van Gessel
Steeff Nieuwendaal
Evgeniy Levchenko
Edwin Linssen
Kees Luijckx
Robert van Westerop

Bureaubezetting:
mr. Louis Everard (directeur)
Ad Dieben
Suzanne Bakker
Danny Hesp

Buitendienst:
Patrick van Diemen
Louis Laros
Arjan Ebbinge
Edwin de Kruijff

Voorlichting:
Houssin Bezzai
Claudia van den Heiligenberg

Raad van Advies:
mr. Theo van Seggelen
drs. Martin Snoeck
mr. Pim de Vos

Ereleden:
K. Jansen
G. Kerkum
G. Lagendijk
mr. T. van Seggelen
drs. M. Snoeck
A. Steunenbergh
S. Blatter

Member of FIFPro
Aangesloten bij de FNV

INHOUD

INTERVIEW RICKY VAN WOLFSWINKEL 10

Volledig fit en
gretiger dan ooit

INTERVIEW DICK LUKKIEN 18

'Ik ben mijn grootste
criticaster'

INTERVIEW ROBIN HORST 26

Vastberaden op weg
naar de top

16 INTERVIEW CLAUDIA VAN DEN HEILIGENBERG

Eredivisie vrouwen: dringend behoefte
aan collectieve cao

EN VERDER

05 Column Evgeniy Levchenko

06 Confrontaties

14 Houssin Bezzai wil jeugd
informereren over contracten
en zaakwaarnemers

23 Drake Football

24 Rabo Topsportdesk:
de vraagbaak voor
profvoetballers

30 VVCS Academy

37 Column Erna Kortlang

38 Column Punt & Van de Weerd

JURIDISCH BUITENSPEL GEZET?

De Vos & Partners Advocaten
is dé sportrechtsspecialist, met name in de
voetbalwereld.

Wij bieden onvoorwaardelijke hulp bij het opstellen en onderhandelen van contracten, arbeidsgeschillen, transfers en imagerchten. Met een verleden in de sportwereld en een ruime ervaring op juridisch gebied, kan Laurens Jolink zich gemakkelijk verplaatsen in de zaken die zijn cliënten bezighouden en goed met hen meedenken. Onze cliënten worden bijgestaan met passie en gedrevenheid.

DE VOS & PARTNERS
ADVOCATEN

Contact

A: Van Miereveldstraat 13
1071 DW Amsterdam
Nederland

T: +31 (0)20 2060700
F: +31 (0)20 2060750
E: info@devos.nl

Laurens Jolink
Advocaat

T: +31 (0)20 2060751
M: ljolink@devos.nl

KWALITEIT VERZEKERD!

Wannet Sports Insurance is al jaren toonaangevend in verzekeringen voor beroepsvoetballers.

Van een eenvoudige overlijdensverzekering tot een belangrijke voetbalongeschiktheidsverzekering: het is zó geregeld en vooral goéd geregeld!

Kijk op www.wannet.eu
of bel naar **026-3704141**

EVGENIY LEVCHENKO

JE ZIET HOE KWETSBAAR DE VOETBALWERELD IS

Ik vraag me af of veel spelers en speelsters überhaupt nog wel in het professionele voetbal kunnen blijven?

Tot 1 juni 2020 wordt er in Nederland geen professioneel voetbal gespeeld. Afgelopen maanden hebben we te maken gekregen met een wereldwijde crisis, die wordt veroorzaakt door het coronavirus. Dan zie je hoe kwetsbaar de voetbalwereld is. Wat ik vooral merk, is dat zo'n extraordinaire situatie heel veel van ons allemaal eist. Het gaat erom dat we solidair en begripvol met elkaar omgaan.

Dagelijks heb ik contact met de aanvoerders en de spelers, die zich net als iedereen aan de regels moeten houden. Misschien zelfs meer dan de rest, want je moet zelf tijdens zo'n quarantaine gezond, fit en mentaal sterk zijn om elke dag individueel en zonder jouw medespelers hard te kunnen trainen. Het aller-moeilijkste is om te trainen zonder doel; dat weet iedere professionele sporter.

Ik merk dat de onzekerheid bij de spelers groot is. Wanneer kunnen we weer voetbal gerelateerd trainen? Worden onze salarissen uitbetaald? Heb ik straks nog een contract? Gaan we überhaupt nog voetballen dit seizoen? Daarom is communicatie enorm belangrijk. En soms moet je ook jouw verantwoordelijkheid pakken en beslissingen durven te nemen.

Ik begrijp heel goed dat de belangen in het voetbal het groot zijn. Maar laat ik het heel duidelijk herhalen: er is niets belangrijker dan de gezondheid van een individu. We kunnen nooit het leven van de spelers op het spel zetten, als er nog niet voor honderd procent groen licht wordt gegeven. Daarin vertrouwen we op het advies van RIVM en de regering.

Naast dat we regelmatig met de groepen communiceren, krijgen we veel vragen van de spelers die in Nederland voetballen en ook in het buitenland. Ze hebben geen zekerheid en blijven stoicijns wachten. Uiteraard proberen we ook alle individuele vragen te beantwoorden.

Ik ben ervan overtuigd de spelers van de grote clubs gemakkelijk zo'n grote crisis kunnen doorstaan. Maar er wordt vaak vergeten dat er ook kleinere clubs zijn en dat die het de komende tijd wellicht heel lastig krijgen. En dat heeft consequenties voor de spelers. Er wordt vaak geroepen dat alle voetballers veel verdienen. Maar men vergeet dat in de Eerste Divisie het merendeel van de spelers minder dan 25.000 euro verdient. En bedenk hoe moeilijk veel speelsters in de Eredivisie vrouwen het nu al hebben. Ik vraag me af of veel spelers en speelsters überhaupt nog wel in het professionele voetbal kunnen blijven?

Tenslotte wil ik natuurlijk iedereen vragen om zijn of haar gezond verstand te gebruiken. Persoonlijk vind ik dat er alleen getraind en gevoetbald mag worden als alle spelers unaniem geen angst hebben om ziek te worden of iemand ziek te maken. Ik hoop dat we met ons allen deze moeilijke periode goed benutten om stil te staan bij dat er meer is in het leven dan alleen voetbal. ●

Noot: Meerdere artikelen in deze editie waren reeds geschreven voor de wereldwijde uitbraak van de corona-crisis.

EINDE CONTRACT PER 30 JUNI 2020

Wat geldt er wettelijk en wat werd in de CAO bepaald? Oftewel, waar moet je op letten?

DE AANZEGPLICHT

De aanzegplicht geldt voor alle contracten welke voor bepaalde tijd (en een langere periode dan zes maanden) worden gesloten.

Omdat wij in het betaald voetbal (gedurende een periode van maximaal twaalf jaar) alleen contracten voor bepaalde tijd kennen, krijgt een ieder hier mee te maken. De aanzegplicht wil zeggen dat de club verplicht is om de speler minimaal een maand voor de aflooptdatum van het contract schriftelijk te informeren of zij met hem verder wil, en zo ja, onder welke voorwaarden. Deze verplichting geldt alleen voor de clubs.

ZEGT DE CLUB NIET TIJDIG AAN, DAN HEEFT DAT DE NODIGE GEVOLGEN:

- Zegt de club niet aan, dan is zij een “boete” verschuldigd aan de speler van een maandsalaris;
- Zegt de club te laat aan, dan moet zij een “boete” naar rato betalen. Oftewel, twee weken te laat aanzeggen betekent twee weken salaris doorbetalen;
- Ook wanneer de club nalaat om tijdig te laten weten dat zij het aflopend contract met de speler wenst te verlengen, zijn de “boetes” als hiervoor geschetst verschuldigd;

Een speler met een eerste aflopend contract die niet verder wil met de club heeft niet te plicht om dit schriftelijk mee te delen.

Let op, de vervaltermijn voor het verhalen van de boete is twee maanden. Heb je de club er op gewezen en blijft men weigerachtig, dan moet je het arbitrageverzoek dus voor 1 september 2020 bij de Arbitragecommissie van de KNVB zijn ingediend. Deze termijn kan niet worden verlengd.

Wat werd er in de CAO bepaald voor een club die het dienstverband met een speler wil beëindigen?

BIJ IEDER AFLOPEND VERLENGD CONTRACT BLIJFT DE TIJDIGE MEDEDELING NOODZAKELIJK NAAST DE AANZEGGING

In de CAO is bepaald dat wanneer je als speler een aflopend, al eerder door dezelfde club verlengd contract hebt en de club besloot dat zij niet verder wil met jou, dan moet de club jou dit per aangetekende brief uiterlijk op 31 maart 2020 laten weten. Oftewel, dat had al moeten gebeuren. Dit noemen wij de “tijdige mededeling”. Deed de club dat niet, dan betekent dat, dat jouw contract automatisch wordt verlengd voor het seizoen 2020/2021 en wel onder dezelfde financiële voorwaarden zoals die gelden voor het nu nog lopende seizoen 2019/2020.

Let op.

In het geval je dus een aflopend, eerder verlengd contract hebt, dat niet opnieuw verlengd wordt, heeft de club dus te maken met ò de aanzegplicht ò de plicht om tijdig een mededeling te doen.

Dit zijn dus twee aparte verplichtingen, welke in dit geval naast elkaar bestaan. Wel kan de club dit in één op uiterlijk 31 maart 2020 gezonden aangetekende brief combineren. Ze zullen dan schrijven dat de brief gezien dient te worden als aanzegging en als mededeling.

BIJ EEN AFLOPEND EERSTE CONTRACT GELDT ALLEEN DE AANZEGPLICHT

Een eerste contract voor bepaalde tijd loopt automatisch af. Het maakt dan niet uit of dit eerste contract voor één of meerdere seizoenen werd gesloten. Dit betekent zoveel dat niemand hier iets aan hoeft te doen, noch hiertegen iets kan doen. Dit verandert niet. De club is dus niet verplicht hiervoor een tijdige mededeling te doen. Wel geldt ook in dit geval de aanzegplicht (zie hiervoor).

Let op.

In het geval van een aflopend, eerste contract heb je dus alleen te maken met de aanzegplicht van de werkgever.

mr Louis Everard

DAN DE VOLGENDE RELEVANTE VRAAG. HEB JE RECHT OP DE TRANSITIEVERGOEDING?

Sinds 1 januari 2020 geldt de Wet arbeidsmarkt in balans. Deze wet bepaalt dat alle werknemers (dus ook voetballers) die in dienst waren bij een werkgever (je club) en van wie het contract op initiatief van de werkgever niet wordt voortgezet zonder dat de werknemer hiervan een ernstig verwijt kan worden gemaakt, recht hebben op een transitievergoeding.

De transitievergoeding bedraagt 1/3 maandsalaris per gewerkt jaar (dus een heel seizoen). Daar bovenop wordt ook voor elke maand, week en dag dat het dienstverband duurde het jou toe-komende bedrag berekend. Voor deze resterende periode wordt dit op een pro rata basis berekend.

Een voorbeeld.

Een speler tekende per 1 januari 2016 een eerste contract tegen € 4.000,- per maand. De club besluit het contract niet te verlengen, van welk besluit de speler tijdig op de hoogte werd gesteld middels een aangetekend schrijven.

Hij is gerechtigd tot een transitievergoeding ten bedrage van 4 maal 1/3 maandsalaris voor de vier hele jaren plus 1/2 maal 1/3 maandsalaris voor het laatste half jaar.

Bij de berekening van het maandsalaris moet je ook de vakantietoeslag meenemen. De VVCS is van mening dat ook het gemiddelde van de in het seizoen verdiende premies moeten worden meegenomen bij de berekening van het maandsalaris. Voor de exacte berekening kun je gebruik maken van de rekentool van de overheid. Ga hiervoor naar: <https://rekenhulptransitievergoeding.nl/>

LET OP MET EEN VASTSTELLINGSOVEREENKOMST.

Er zijn clubs die spelers een vaststellingsovereenkomst voorleggen waarin wordt bepaald dat partijen met wederzijds goedvinden overeenkwamen om het dienstverband te laten eindigen. Teken je dat als speler, dan is de consequentie dat je je recht op een transitievergoeding verspeelt. Immers, je hebt dan ingestemd met de beëindiging en is er dus geen einde van het dienstverband op initiatief van de werkgever. Indien de overeenkomst niet correct is opgesteld kan ook je recht op een werkloosheidsuitkering in gevaar komen.

WAT ALS JE NA BEËINDIGING TOCH EEN NIEUW AANBOD KRIJGT?

Iets dat ook geregeld voorkomt is dat de club na eerste beëindiging van het dienstverband te hebben aangezegd toch met de speler in onderhandeling treedt en hem een voorstel doet voor een nieuw contract.

Wat zijn de consequenties voor de transitievergoeding indien de speler dit aanbod vervolgens weigert? Het antwoord op deze vraag is afhankelijk van de hoogte van het door de club gedane aanbod. Was dit een gelijkwaardig of beter contract dan hij had, dan verspeelt de speler met een afwijzing zijn recht op een transitievergoeding. Was het voorstel qua arbeidsvoorwaarden minder dan zijn laatste contract, dan heeft de afwijzing van de speler geen gevolgen voor zijn recht op een transitievergoeding. Overigens kan de club pas een lagere aanbieding doen nadat de speler schriftelijk heeft verklaard hiermee in te stemmen.

EEN PAAR VOORBEELDEN TER VERDUIDELIJKING

Een speler met een eerste contract voor één seizoen dat afloopt. De technisch directeur vertelt hem alleen mondeling dat de club niet verder wil.

- *De aanzegging had uiterlijk een maand voor de afloop van het contract schriftelijk moeten geschieden. De club is een maandsalaris als boete verschuldigd.*

Een speler met een eerste contract voor één seizoen dat afloopt. De club informeert hem twee weken voor de einddatum van zijn contract schriftelijk dat zij het dienstverband niet wenst te verlengen.

- *De aanzegging had twee weken eerder moeten geschieden. De club is een boete verschuldigd van twee weksalarissen.*

Een al vijf jaar bij dezelfde club actieve speler met een al eerder verlengd contract kreeg per aangetekende brief voor 31 maart 2020 de mededeling (en aanzegging) dat de club niet verder wil met hem.

- *De speler heeft recht op de transitievergoeding, welke vijf keer een derde maandsalaris bedraagt (1 2/3 maandsalaris).*

TWIJFEL JE OF HEB JE VRAGEN?

Heeft de club jouw eerder verlengde contract beëindigd en wil je zeker weten of je recht hebt op een transitievergoeding, en zo ja, hoe hoog dat (totale) bedrag dan behoort te zijn, neem dan geen risico en bel het kantoor van de VVCS. Dat geldt uiteraard ook wanneer je vragen hebt over de aanzegplicht.

HOE WORDT EEN CONTRACT BEËINDIGD DOOR DE SPELER?

We hebben hiervoor al vastgesteld dat voor de speler geen aanzegplicht geldt. Wel moeten we weer een onderscheid maken tussen een aflopend eerste contract en een aflopend, al eerder verlengd contract.

INSTATRAVELSERVICE

your personal travel consultant Janine
for all your luxury travelling

You'll never know until you go..

www.instatravel-service.com | + 31 (0)6 189 44 264

Gaat het om een aflopend eerste contract, dan eindigt dat automatisch en hoeft een speler dus niets te doen (wel geldt voor de club de aanzegplicht).

Is er sprake van een al eerder verlengd contract en deelde de club de beëindiging niet mee per 31 maart 2020, dan betekent dat, dat wanneer je als speler niets doet, het contract automatisch verlengd wordt voor één seizoen. Wil je dat als speler niet, dan moet je de club schriftelijk en liefst per aangetekende brief laten weten dat je het dienstverband wenst te laten eindigen per 30 juni aanstaande. Let wel op dat zelf beëindigen betekent dat je normaliter geen WW krijgt indien je bij einde contract geen werk hebt.

HOE EN WANNEER DAT TE DOEN ?

Een speler moet deze mededeling doen middels een aangetekende brief, en wel uiterlijk op 15 mei 2020. Let wel, doe dit alleen wanneer je zekerheid hebt over een nieuwe club. Door het zelf laten eindigen van je contract verspeel je je rechten op een eventuele werkloosheidsuitkering. Wees hiermee dus heel voorzichtig en neem bij twijfel contact op met de VVCS. Beëindig je zelf je contract, dan heb je dus geen recht op een transitievergoeding.

DE VVCS SOLLICITATIESERVICE

Heb je omdat je nog geen nieuwe club vond een werkloosheidsuitkering aangevraagd, neem dan ook contact op met de VVCS. Als lid kun je namelijk een beroep doen op de VVCS Sollicitatieservice. Dit betekent dat de VVCS jouw sollicitatieverplichting tijdelijk overneemt om jou in staat te stellen om goed na te denken over en je voor te bereiden op de volgende stap.

Het Player Protection Fund van FIFA

Nog voordat duidelijk was hoe groot de corona crisis zou worden, werd door FIFA en FIFPro bekend gemaakt dat een Player Protection Fund wordt geïntroduceerd. Het Fonds is bedoeld voor spelers die nationaal of internationaal een definitief toewijzend vonnis hebben gekregen, maar dit niet kunnen laten uitvoeren doordat de betrokken club failliet ging of ophield te bestaan. Bij een toewijzing moet je als speler in elk geval een deel van je openstaande salaris vergoed kunnen krijgen. Denk je in aanmerking te komen, meld je dan bij de VVCS of mail rechtstreeks naar playerfund@fifpro.org

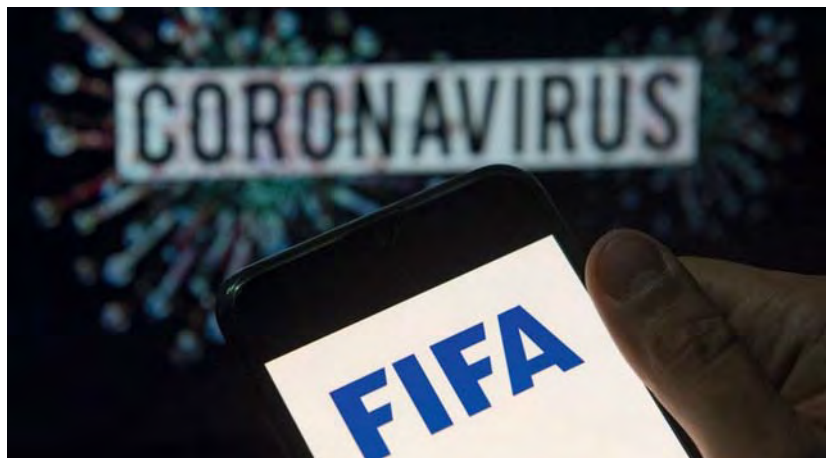

Foto: www.nhnieuws.nl

De vele onzekerheden door de corona crisis

Op de deadline datum van dit nummer was er nog heel veel onduidelijk en onzeker. Dat gold voor de mogelijke hervatting, verlenging of het definitief en voortijdig stopzetten van de competitie. Wel was duidelijk dat als coronamaatregel de regeling Werktijdverkorting werd stopgezet. In plaats hiervan werd door de regering de tijdelijke Noodmaatregel Overbrugging ten behoeve van behoud van Werkgelegenheid (NOW) geïntroduceerd.

De bedoeling van de NOW is om veel sneller veel meer werkgevers, dus ook aanvragende clubs, financieel tegemoet te kunnen komen.

Het plan is om in elk geval binnen vier weken vanaf 6 april voorschotten uit te betalen. Aan wie? Aan bedrijven (dus ook clubs) die gedurende drie maanden tenminste 20 procent omzetverlies hebben. Zij kunnen een tegemoetkoming van maximaal 90% van hun loonsom krijgen.

Het laatste dus naar rato van de omzetzaling. Dat betekent dat je bij 50% omzetverlies dus 45% van de loonsom als tegemoetkoming kunt krijgen (wel met een maximum). De voorwaarde is dat de werknemers vervolgens volledig doorbetaald worden en dat er tijdens de periode van ondersteuning door die werkgever geen ontslagaanvragen gedaan mogen worden om bedrijfseconomische redenen. Om jullie steeds tijdig te kunnen voorzien van relevante informatie gebruiken wij het aanvoedersnetwerk, de VVCS nieuwsbrief en onze social media kanalen. Maar juist in deze onzekere tijd geldt, heb je vragen meld je dan bij de VVCS.

Spits van FC Basel

Volledig fit en gretiger dan ooit

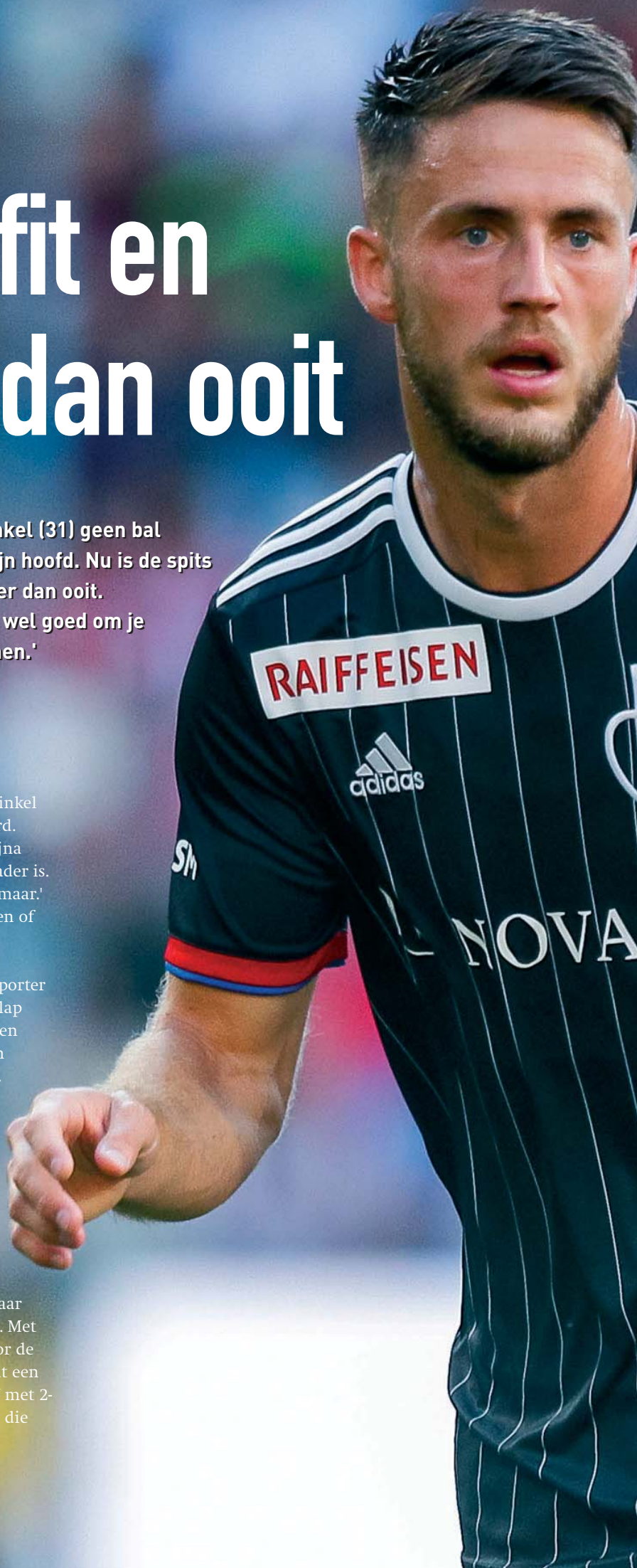
Maandenlang mocht Ricky van Wolfswinkel (31) geen bal aanraken vanwege een aneurysma in zijn hoofd. Nu is de spits van FC Basel weer volledig fit en gretiger dan ooit. 'Misschien is het voor iedere voetballer wel goed om je lichaam een paar maanden rust te gunnen.'

Foto's: PROSHOTS

Een aneurysma. Nee, als Ricky van Wolfswinkel eerlijk is, had hij er nog nooit van gehoord. Inmiddels kan hij er, noodgedwongen, bijna alles over vertellen. Dat het een verdikking in je ader is. 'Een soort ballonnetje dat op knappen staat, zeg maar.' En dat het normaliter vooral voorkomt bij ouderen of drugs- en alcoholverslaafden.

Dat het uitgerekend hem als jonge, gezonde topsporter overkwam, is waarschijnlijk het gevolg van een klap tegen zijn hoofd die hij ooit heeft opgelopen in een duel. 'Daarbij moet er een ader in mijn hoofd zijn gescheurd.' Wanneer dat is geweest, weet hij niet. Hij is zich er nooit bewust van geweest en voetbalde gewoon door. Geluk bij een ongeluk dat hij afgelopen zomer met de diagnose hersenschudding naar het ziekenhuis in Basel werd gebracht. Daar bleek dat er veel meer aan de hand was.

Van Wolfswinkel verhuisde in 2017 naar Basel, de Zwitserse stad net over de grens bij Duitsland, en Frankrijk. Hij tekende een contract voor drie jaar bij FC Basel, de 20-voudig kampioen van het land. Met die ploeg wist hij zich in juli 2019 te plaatsen voor de derde voorronde van de Champions League, nadat een ronde eerder de return van het tweeluik met PSV met 2-1 was gewonnen. Met dank aan Van Wolfswinkel, die voor de winnende goal tekende.

'In plaats van de bal raakte ik het hoofd van een verdediger'

In de derde voorronde, tegen LASK Linz (1-2 nederlaag), ging het mis. Op die bewuste augustusavond in Zwitserland sprintte Van Wolfswinkel bij een corner naar de eerste paal toe om de bal in te koppen. Maar in plaats van de bal raakte hij het hoofd van een verdediger. Een pijnlijk voorval, maar niet direct alarmerend. Toen de teamarts het veld in kwam rennen, omdat gevreesd werd voor een flinke hersenschudding, stond Van Wolfswinkel alweer op. Klaar om verder te spelen.

Uit voorzorg werd hij toch aan de zijlijn behandeld. 'Ik weet nog goed dat de dokter aan me vroeg of ik wist hoeveel het stond. Dat was allemaal geen probleem. Ik stap vervolgens het veld in en vanaf dat moment weet ik niets meer. Een blinde vlek van ongeveer tien minuten. Achteraf heb ik nog vijf minuten doorgevoetbald voordat ik gewisseld werd. Maar hoe dat is gegaan? Geen idee. Het eerstvolgende wat ik me weer herinner is dat ik in de kleedkamer zat. Ze deden me mijn trainingspak aan omdat ik naar het ziekenhuis moest voor onderzoek. Ze dachten dat ik een zware hersenschudding had opgelopen.' Met de ambulance werd Van Wolfswinkel naar het ziekenhuis in Bazel vervoerd. Het was een oplettende arts die een minuscuul scheurtje ontdekte in de ader bij zijn hersenen. 'Ze hebben me het later nog laten zien, maar zelfs toen ze het aanwezen, kon ik het niet ontdekken, zo klein was het.' De volgende dag moest hij een mri-scan ondergaan. 'Daaruit bleek dat ik een aneurysme had. Vanaf dat moment ben ik dat hele medische traject ingerold.'

Van Wolfswinkel werd die dag niet direct geopereerd. Hij moest eerst een aantal onderzoeken en checks ondergaan voordat hij onder het mes kon. Reden daarvoor was dat het aneurysma op een lastige plek zit, waardoor het buisje moeilijk te plaatsen was.

Hij reisde zelfs nog af naar het VU Medisch Centrum in Amsterdam voor een second opinion en werd uiteindelijk in Bazel geopereerd. 'Bij dat ziekenhuis heb ik altijd een goed gevoel gehad. En gevoel en vertrouwen is bij een dergelijke operatie heel belangrijk.' De operatie verliep succesvol. 'Het gekke is: het duurde maar twee uurtjes. Ik merkte er nadien ook niet zo veel van, geen pijn of zo. Ik was de eerste dagen hooguit wat vermoeid.'

Voor Van Wolfswinkel brak een periode van revalideren aan. Dat was relatief nieuw voor hem. Tot dan toe was een gebroken middenvoetsbeentje, in zijn eerste jaar bij FC Basel, zijn zwaarste kwetsuur geweest. Hoe lang het herstel precies ging duren, wist niemand, omdat het geen klassieke sportblessure was. Die onzekerheid knaagde aan hem.

De eerste drie maanden moest hij volledige rust houden. 'Dat was een beetje vervelend. Normaal ga je rustig opbouwen. Van joggen naar hardlopen en van hardlopen naar een baltraining. Je werkt ergens naartoe. Nu niet. Ik moest vooral wachten totdat die stent goed zat en wachten tot de medicatie aansloeg. Meer kon ik niet doen.'

Van de nood maakte hij een deugd. In oktober, midden in het seizoen, kon hij eindelijk een keertje drie weken op vakantie met zijn vrouw en twee kinderen.

Ze vlogen naar Lissabon om vrienden uit zijn Sporting-tijd op te zoeken. Ook ging hij naar Nederland voor familiebezoek. Verder verbleef hij vaak urenlang op de golfbaan. 'Ik heb het geluk dat mijn buurman een ondernemer is die zijn eigen tijd kan bepalen. Hij vergezelde me vaak. Het gaf me afleiding, want van de hele dag thuiszitten was niemand vrolijk geworden. Bovendien was het voor mij een manier om toch een soort ritme, een dagindeling, te hebben.' Lachend: 'En ik moet zeggen: mijn handicap heb ik aardig omlaag gekregen in die maanden.'

Vanuit de club kreeg hij alle medewerking om op zijn eigen manier te revalideren. 'Ze hebben mij die vrijheid gegund. Daar ben ik ze heel dankbaar voor. Ze hadden me ook elke week twee keer naar een kidsclubdag of handtekeningsessie kunnen sturen. In plaats daarvan hebben ze mij met rust gelaten.'

In het St Jacob Park, het onderkomen van FC Basel, ging hij regelmatig kijken, hij wilde zijn club en teamgenoten steunen, ook al vond hij het moeilijk om vanaf de tribunes te moeten toekijken. Het gaf hem een machteloos gevoel, ook al deden zijn teamgenoten hun best om Van Wolfswinkel bij het team te betrekken. Voor de uitwedstrijd tegen Xamax Neuchatel liepen ze zelfs het veld op met speciaal bedrukte t-shirts om de Nederlander sterkte te wensen. Het maakte diepe indruk. Het was, terugkijkend, vooral een vreemde periode. Er waren momenten, zegt Van Wolfswinkel, dat hij zich niet eens meer

Van Wolfswinkel werd bij partijtjes de kaatser achter het doel, maar dat maakte hem niets uit. Hij stond weer op het veld. Het was de eerste stap richting een terugkeer.

Hij bleek na drie maanden niets doen niet te zijn aangekomen. Sterker nog: hij was een paar kilo kwijtgeraakt. 'Van de stress', vermoedt hij.

Het leverde ook nog een grappig tafereel op in de kleedkamer. 'Een teamgenoot, ik zal zijn naam maar niet noemen, heeft wat meer aanleg om aan te komen. Toen ik de eerste keer weer in de kleedkamer zat en mijn shirt uittrok, keek hij me hoofdschuddend aan. Zo van: dit kan toch helemaal niet? Daar moest ik wel om lachen.'

Medici monitorde nauwgezet zijn vorderingen. Op trainingen mocht hij steeds ietsje meer. Van kaatser tijdens afwerkvormen, werd hij rechtsbuiten in partijtjes. Nog altijd ver weg van het strijdgeweld, maar toch weer een stapje vooruit. Op trainingskamp in Spanje kreeg hij een speciaal aangemeten helm op tijdens oefensessies, zodat hij ook duels kon aangaan. 'Al was die helm meer voor het geval er iets mis zou gaan. Echt noodzakelijk was dat niet meer.'

En toen kwam het goede nieuws om weer te mogen koppen. 'Dat was natuurlijk wel een momentje. We zijn een kwartiertje eerder naar buiten gegaan met de staf. Ik kreeg eerst een paar ballen aangegooid om te wennen, daarna een paar voorzetten. De eerste keren was ik nog heel bewust bezig met de vraag: hoe voelt het? Maar eigenlijk waren die gedachten na twee minuten al weg.'

'En toen hij zich weer fit genoeg voelde, sloeg het coronavirus ook in Zwitserland toe en werd de competitie stilgelegd'

De bekroning volgde tijdens het afsluitende partijtje op zijn eerste volwaardige training. Het werd 2-0 voor het team van Van Wolfswinkel en hij scoorde alle twee de doelpunten; de eerste treffer is een kopbal. 'Dat was best emotioneel. Het was een bevestiging: ik ben er weer.'

Van Wolfswinkel wordt bij de VVCS begeleid door Louis Laros. De twee kennen elkaar al jaren en hebben ook tijdens de revalidatie regelmatig contact. 'Dat deed me goed. Dankzij Louis weet ik dat ik me contractueel nooit zorgen hoeft te maken. Dat geeft rust.' Vanuit Hoofddorp kreeg hij een boek opgestuurd, Heart of a Lion, het levensverhaal van Memphis Depay. Een beetje besmuikt: 'Ik moet het nog lezen, eerlijk gezegd. Het ligt op mijn nachtkastje. Maar het was een mooi gebaar.'

Van Wolfswinkel speelde zijn eerste wedstrijd op 8 februari, twee dagen nadat hij voor het eerst volledig mee met de groep heeft getraind. Het geeft aan hoe groot het vertrouwen in hem is. In de thuiswedstrijd tegen FC Zürich mocht hij de laatste tien minuten invallen. Op internet was na afloop een emotio-

voetballer voelde. 'De focus was weg, omdat ik wist dat ik lange tijd niet zou spelen. Vergeet niet: vanaf mijn tiende, toen ik bij Vitesse kwam, bestaat mijn leven uit trainen en spelen. Week in, week uit. Ik weet niet beter of dat is mijn ritme. Op het moment dat dat wegvalt, zoek je andere hobby's en breng je tijd door met je gezin. Maar ik moet ook zeggen: zodra de eerste baltraining in zicht kwam, was die focus op voetbal ook weer direct terug.'

Drieënhalve maand duurde het voordat hij weer voorzichtig mocht gaan trainen. Duels met medespelers waren verboden.

neel interview te zien. Het doet hem meer dan hij had verwacht. 'Ik ben best een nuchter mannetje. Tenminste, dat dacht ik altijd. Maar er kwam na mijn rentree veel emotie los. Het was een ontlading. Speelminuten maken in het eerste team, dat is toch waarvoor ik het al die maanden had gedaan.'

Het is voorlopig bij die ene wedstrijd gebleven. Na het duel met FC Zürich kreeg hij een kleine terugslag, hij kampte met lichte hoofdpijn. Voor de zekerheid moest hij bloedverdunners slikken. Het kostte hem een kleine maand. En toen hij zich weer fit genoeg voelde, sloeg het coronavirus ook in Zwitserland toe en werd de competitie stilgelegd. 'Ik was klaar om te gaan, maar het kon gewoon niet.'

Van Wolfswinkel lag onlangs nog onder de scan voor een medische check. Hij bleek 100 procent gezond. Terugblikkend op het afgelopen seizoen zegt hij zich terdege te beseffen dat hij geluk heeft gehad. Wie doorloopt met een aneurysma loopt de kans een hersenbloeding te krijgen. Door toeval werd het bij hem vroegtijdig ontdekt.

Toch zegt hij nooit te hebben gevreesd voor zijn leven. 'Nee, ik heb er geen seconde bij stil gestaan dat het ook mis kon gaan. Die operatie is niet zonder risico's geweest, maar ik sta positief in het leven. Vanaf dag één ben ik goed behandeld in het ziekenhuis en was ik alleen maar bezig met de vraag hoe ik zo snel mogelijk weer op het veld kon staan.'

De periode zonder bal heeft hem een paar dingen over het leven geleerd. Ten eerste dat er toch echt meer is dan voetbal. 'Het gezin heeft altijd in het teken van mij gestaan. Nu kon ik hen een keer terugbetalen. Dat is super.' Aan de andere kant: 'Je weet pas wat je mist als je het niet kunt doen. Als voetballer ga je zonder nadenken dagelijks naar de club. En wij zijn ook maar mensen. We hebben ook niet elke dag zin om naar ons werk te gaan. Maar door die maanden buitenspel ben ik het leven als voetballer meer gaan waarderen.'

En ergens is die noodgedwongen pauze ook wel goed geweest voor zijn lichaam, denkt hij. 'Als voetballer ga je altijd maar door, er is altijd weer een volgende wedstrijd waarin je er moet staan. Dat zorgt voor fysieke druk. Als je ziet met welke klachten je soms doorspeelt, dan komt dat de duur van je carrière niet ten goede. Ook al is het noodgedwongen: ik heb nu mijn lichaam een keertje maandenlang rust kunnen geven. Zo'n mini-sabbatical zou voor heel veel voetballers misschien helemaal niet zo slecht zijn. Om je een voorbeeld te geven: vanaf mijn zestiende heb ik altijd mijn enkels moeten tapen. Nu hoeft dat niet meer. Wellicht geven die paar maanden rust me op het einde van mijn carrière wel een jaartje extra.' 31 jaar is Van Wolfswinkel nu. Het is alweer twaalf jaar geleden dat hij, als rookie van Vitesse, op 5 april 2008 als invaller in het veld kwam in de thuiswedstrijd tegen Sparta. In welke fase van zijn carrière hij nu zit? 'Goeie vraag. Het voelt niet alsof ik in de herfst van mijn loopbaan ben. Daar ben ik te jong voor. Maar er komt natuurlijk een einde aan, daar sluit ik mijn ogen niet voor. Maar het is nog te vroeg om daar over na te denken. Laten we zeggen dat ik net voor de herfst zit.' Zijn loopbaan voerde hem langs plekken door heel Europa. Hij is een voetbalnomade geworden. Van Sporting Lissabon

ging hij naar Norwich City en van Norwich City naar Saint Étienne en Real Betis. In 2017 keerde hij voor één jaar terug bij Vitesse.

Zijn mooiste periode was Sporting Lissabon, zegt hij, waar hij in 2011 naartoe verhuisde. Hij scoorde in 55 competitiewedstrijden 28 keer. 'Het was mijn eerste avontuur in het buitenland. Een grote club met hele fanatieke supporters. Die beleving was prachtig. Nog steeds als ik er kom, voel ik veel waardering.'

Zijn minste periode noemt hij het jaar bij Norwich City. Met 'The Canaries' degradeerde hij naar de Championship. Van alle mooie plannen kwam niets terecht. 'Ook al was Norwich niet een grote club, spelen in de Premier League is altijd een droom geweest. Ik ben realist. Als ik naar een topclub was gegaan, was de kans groot geweest dat ik niet aan spelen toekwam. Ik wilde persé voorkomen dat je in een situatie komt dat je moet gaan hopen op een paar minuutjes. Norwich klonk goed. Ze wilden verzorgd, aanvallend voetballen. Maar toen de prestaties tegenvielen, pakte dat anders uit. Het werd overlevingsvoetbal.'

Nu voetbalt hij al bijna drie jaar in Zwitserland. Hij lacht: 'Wie had dat gedacht hè, als jochie uit Woudenberg.' Minstens vijf jaar wil hij nog doorgaan. De honger naar doelpunten is nog lang niet gestild.

Dit seizoen loopt zijn contract af. Maar hoe zijn toekomst er uit ziet, weet hij nog niet. Een planner is hij nooit geweest. Het aneurysma in zijn hoofd heeft hem nog eens extra bewust gemaakt van het feit om vooral met de dag te leven. 'In het voetbal is toch niets te plannen. Alleen de korte termijn telt. Tot nu toe is mijn enige focus geweest om weer fit te worden. Ik zie mezelf hier nog wel doorgaan. Zo niet, dan komt er wel een andere aanbieding langs. Het loopt toch altijd weer anders dan je had verwacht.' ●

VVCS richt zich nu ook op jongeren bij profclubs

Bij uitstek behartigt hij de zorg voor jongeren. Houssin Bezzai. Ex-prof bij Sparta, TOP Oss en Haarlem. 'Tijdens mijn carrière als voetballer had ik altijd al de ambitie om iets terug te doen voor de maatschappij.' Als jongste groeide hij op in een hecht gezin met tien kinderen. De familie emigreerde uit Marokko, toen hij nog geen drie maanden was en vestigde zich in Leiden. Geld ontbrak om lid te worden van een club.

Door LEX MULLER

Het was voor Houssin Bezzai de opmaat voor een ontwikkeling met de nodige empathie voor de samenleving en brede kijk op de wereld. Vroeg al sociaal bewogen en maatschappelijk betrokken. Bereid ook om flink aan te pakken. 'Mijn oudste broer is 63. En ik ben 41. Een verschil van meer dan twintig jaar.' Amper gestopt in 2007 zette hij zich in voor een aantal projecten met (oudere) jeugd. Eerst als vrijwilliger, vrij vlot als 'onwijs leuk werk.' Een hobby die uit de hand liep, zoals hij het zelf omschrijft.

Sinds 1 januari besteedt Houssin Bezzai een dag in de week aan een nieuw onderdeel in het al zo uitgebreide pakket aan diensten van de VVCS. 'Ik richt me op de jeugd, om te zorgen dat het al vroeg herkenbaar voor ze wordt wat de VVCS doet.' Het is de bedoeling dat hij, nadat de corona-virus enigszins is uitgeraasd, bij de verschillende profclubs jongeren aanspreekt van 14, 15 en 16 jaar. Die doelgroep wil hij voorbereiden op de valkuilen onderweg naar het aller eerste contract. 'De meeste clubs in de Eredivisie hebben een jeugdopleiding. Zo ben ik al bij ADO en Willem II geweest.' Bij de clubs ging hij het eerst in gesprek met de jeugdcoördinator. Dat pakt hij ook direct weer op, als de huidige crisis dat toelaat. Hij beseft waar hij zijn verhaal ook afsteekt, te moeten waken voor belangenverstremgeling. Hij vertegenwoordigt immers de VVCS, met alle service van een vakbond. 'Ik kom geen zieltjes winnen voor de VVCS. Puur informeren over wat er komen gaat bij het eerste contract. Over de rol van de zaakwaarnemer, wat er zoal allemaal fout kan gaan. Wij willen voorkomen dat kinderen en/of de ouders zaken tekenen, waar ze later spijt van krijgen. Daar zijn al legio voorbeelden van', zo kent hij maar al te goed de praktijk van talenten die veel te jong naar het buitenland werden gelokt. 'Voor ons staat de speler centraal.'

GEEN GELD VOOR CONTRIBUTIE

Houssin Bezzai was al zeven, toen hij zich als pupil kon en mocht opgeven bij Lugdunum. 'Wij konden de contributie niet betalen.

Gelukkig kon ik goed voetballen, waardoor er mensen waren die zeiden: het komt wel goed, ik betaal wel.' Als B-junior stapte hij over naar het wat hogere niveau bij UVS. Twee jaar later al haalde Sparta hem op, en achtte hem direct geschikt voor de A-selectie. Op 7 november 1999 (drie dagen na zijn 21ste verjaardag) debuteerde hij thuis tegen Ajax, na een half uur als invaller voor Steve Goossen. 'Ik speelde rechtsback. Eerst tegen Grønckjaer, later tegen Wamberto. Ik heb mijn werk dus goed gedaan.'

Liefst acht seizoenen versleet hij bij Sparta. 'De eerste vier jaar voornamelijk in het tweede, daarna meer dan vijftig wedstrijden in het eerste.' Medio 2002 tuimelden de Rotterdammers via de nacompetitie voor het eerst uit de Eredivisie. Na Willem van Hanegem kon ook trainer Frank Rijkaard dat historisch dieptepunt niet verijdelen. Houssin Bezzai verkoos daarop een transfer naar TOP Oss, met een contract voor drie jaar. Bij Haarlem tekende hij in 2005 voor zijn laatste twee jaar als beroeps.

Van meet af sloot hij zich als profvoetballer aan bij de VVCS. 'Ik had Marc van Hintum als zaakwaarnemer. Hij werd benaderd door Marieke Pol met de vraag: wij hebben iemand nodig voor een project. Zo kwam ik hier in Hoofddorp terecht. Wij begonnen met ons tweeën een beetje spelers te begeleiden na hun carrière. Marieke het meest. Dat is uiteindelijk nog professioneler geworden met Arjan (Ebbinge) als loopbaancoach. De band met de VVCS heb ik altijd gehouden.'

De relatie met Marieke Pol inspireerde hem tot een samenwerking bij een tweetal projecten. Hij sloot zich als partner aan bij Sport United en samen spanden ze zich in voor jeugdige 'uitvallers' in het

Foto: OP/CEES VAN HOOGDALEM

onderwijs. 'Proberen om ze terug te leiden richting scholing. Middels een dagbesteding-programma op te zetten, waarbij zij structuur en ritme krijgen. En weer ontdekken wie ze zijn, wat ze kunnen, aan hun zelfvertrouwen werken. Dat deden we in samenwerking met het onderwijs. En met de profclubs. Dat zijn we gaan uitrollen en dat doen we tot de dag van vandaag.'

Zo stelde De Graafschap ruimhartig zijn accommodatie beschikbaar, waar een groep van vijftien man een kwartaal lang van negen tot vier een dagbesteding had. In de ochtend onder leiding van docenten, 's middags sporten met elke dag een andere topsporter. Per jaar tussen de zestig en tachtig jongeren in de leeftijd van 16 tot 23. 'Het lukte. We hadden een onwijs hoge score van ruim 75 procent positieve uitstroming. Het is een heel andere benadering. Niet in een schoolgebouw maar in een stadion. De jongeren krijgen het gevoel dat ze weer ergens bij horen.' In Doetinchem loopt het project ondertussen al bijna dertien jaar, maar ligt tijdelijk stil zoals alle activiteiten in het stadion en het voetbal.

Terwijl hijzelf het voetballen bijhield bij de amateurs van Ter Leede, voegde hij vanaf 2011 een tweede project toe aan zijn gezamenlijke activiteiten met Marieke Pol. 'Jongeren met een arbeidshandicap helpen aan werk. Ook via het netwerk van de voetbalclubs.' Met 25 jongeren tussen de 18 en 27 jaar startte hij bij Sparta. 'We maken gebruik van de accommodaties om werkervaring op te doen. Als er talenten tussen zitten gaan ze richting een sponsor. Het is eigenlijk hetzelfde als het opleiden van voetballers. Maar we leiden ze dan op voor de maatschappij.'

Naast Sparta lukte dat op dezelfde wijze bij ADO Den Haag. 'We willen het als het weer kan ook doen bij Willem II. Maar de huidige omstandigheden dwingen ons af te wachten.' De groepen kromp hij om praktische redenen in van 25 naar 8 tot maximaal 15, waarbij het proces tot negen maanden

kan duren. 'Met 50 tot 55 procent bereiken we ook hiermee een hoge score', glundert Houssin Bezzai, die al vlot de verschillende werkzaamheden onderbracht in zijn eigen bedrijf Leids Inzet Collectief.

De eerste vijf jaren begeleidde hijzelf actief al zijn business, en bemoeide hij zich op de werkvloer ook alert met de uitvoering, maar daarna beperkte hij zijn rol merkbaar tot leider en toezichthouder van het project. 'Bij Sparta heeft de club nu vier man in dienst die zich in normale tijden met de uitvoering bezig houden en bij ADO ook drie tot vier man.' Want ook de sport slokte nog een deel van zijn tijd op. 'Ik ben na acht seizoenen bij Ter Leede met een semi-contract nog een jaar doorgegaan bij Quick Boys, waar ik op mijn 36ste stopte. Daarna terug naar Lugdunum. Samen met onder andere Tim de Clerc voetbal ik nog in het tweede veteranenteam op zondag.' Ook hij heeft geen idee of het seizoen wellicht al is beëindigd, hoewel hij sinds half maart bij de KNVB voor drie dagen in de week is aangesteld als programma-manager discriminatie en racisme. 'Wat ik op dit moment nog allemaal kan doen, doe ik vanuit huis.'

GEVECHTEN MET ZAAKWAARNEMERS

Zijn eigen bewogen verhaal wil Houssin Bezzai meenemen tijdens de presentatie voor de jeugd van 14, 15 en 16 jaar bij de profclubs. Hoewel geen enkel talent voor zijn zestiende een contract mag ondertekenen en feitelijk ook nog niet mag worden benaderd door een zaakwaarnemer, woekert deze problematiek wel degelijk al decennia lang in het land van de opleidingen. 'Clubs geven ook hun pijnpunten aan. Ze vinden het belangrijk dat het besproken wordt. Ze zien dat hun spelers onder de indruk zijn. Hun spel kan eronder lijden. Vaak worden het hele gevechten tussen clubs en zaakwaarnemers.'

In deze kwestie wil de VVCS zich als een neutrale partij opstellen en gedragen. 'Wij willen graag aangeven wat we kunnen doen. Ook al zit je bij een andere zaakwaarnemer. Laat jouw contract door ons controleren. Is de zaakwaarnemer aangesloten bij de KNVB? Heeft hij zijn papieren op orde? Is hij een betrouwbaar iemand? Wat mag wel en wat mag niet? Wat zijn jouw rechten en wat zijn jouw plichten? Het is zuiver informatief bedoeld. Het is een ieder zijn goed recht om een keuze te maken. Maar maak dan wel de goede keuze, waarmee je jezelf niet schaadt. Zo'n jongen moet bezig zijn met zijn voetbalcarrière. En niet met randzaken die zijn spel kunnen beïnvloeden. En misschien ook wel de rest van zijn leven kunnen beïnvloeden.'

Van de vele talenten redt slechts één procent het om zijn ultieme droom waar te maken. 'Toen ik profvoetballer werd had ik geen begeleiding vanuit huis. Mijn vader vond het ook vreemd dat ik de eerste keer met een dure auto aankwam. Hij dacht, hoe kom je eraan? Mijn vader kon het niet rijmen dat je voor het voetballen zoveel geld kreeg. Het was een grote generatiekloof. Hij werkte in de meelfabriek. Dat was heel hard werken. Hij is alweer elf jaar geleden overleden. Ik ben hem nog altijd enorm dankbaar dat hij ons de kans heeft gegeven om hier op te groeien.' ●

CLAUDIA VAN DEN HEILIGENBERG IJVERT VOOR BETERE ARBEIDSSOMSTANDIGHEDEN

Eredivisie vrouwen: dringend behoefte aan collectieve cao

Ook de VVCS emancipeert en heeft het vrouwenvoetbal opgenomen in de almaar uitdijende dienstverlening. Met ingang van 1 februari trad Claudia van den Heiligenberg in dienst bij de vakbond voor mannen. De hoogste tijd, want met slechts 17 vrouwelijke leden gloort er een prikkelende uitdaging voor deze voormalige 97-voudige international. 'Ik ga vooral voorlichting geven bij de clubs.'

Door LEX MULLER

De Eredivisie voor vrouwen telt slechts acht clubs. Sinds de oprichting in 2007 met zes verenigingen niet bepaald een exacte afspiegeling van de immense populariteit, die de succesvolle leeuwinnen van Oranje onderwijl hebben afgedwongen. 'Ik kan niet in de boeken van de KNVB kijken. Maar het ziet ernaar uit dat er steeds meer geld in het nationale team omgaat. Maar dat er weinig geld wordt gestoken in de competitie', vermoedt Claudia van den Heiligenberg, in het verleden linksbuiten van onder meer AZ, Telstar, Ajax en Bayern München.

Van de acht clubs in de Eredivisie werken alleen Ajax en PSV met een cao voor hun vrouwentak, en dan nog pas sinds dit seizoen. 'Naar mijn mening zou elke club die moeten hebben. Er zou een standard-cao in de Eredivisie moeten zijn, net als bij de mannen. Dat is het ultieme doel', aldus Claudia van den Heiligenberg, die de situatie met enige gene als 'niet meer van deze tijd' kwalificeert.

Mede namens de VVCS maakt zij zich begrijpelijk zorgen over de gebrekkige en achtergebleven arbeidsomstandigheden bij de zes clubs zonder cao. 'Zij betalen weinig of helemaal niets. Dat betekent onder andere dat ze bij ziekte of als ze zwanger zijn niet doorbetaald krijgen. Bijna alle speelsters moeten daarnaast werken of studeren. Dan kan je niet het maximale uit jezelf halen, weet ik uit ervaring. Wij streven ernaar dat iedereen minimaal het minimumloon naar leeftijd krijgt. Dat is echt een must voor de ontwikkeling van het vrouwenvoetbal.'

VOETBALLLEN MET JONGENS

Als zesjarig meisje voetbalde Claudia van den Heiligenberg tot en met de C-jeugd louter in teams met jongens. 'Tot mijn vijftiende. Toen ben ik naar de vrouwen gegaan.' Nog steeds bij SV Alkmania uit Oude

Wetering, waar zij als linksbuiten doorstootte naar het eerste. Amper achttien werd zij gescout door Racingclub Leiderdorp uit de Eerste Klasse. 'Ik had tot dan altijd tegen degradatie moeten vechten. Bij RCL speelden we voor promotie naar de hoofdklasse.' Ze viel op bij Vera Pauw, die als bondscoach haar in 2004 uitnodigde voor de centrale training in Zeist.

Haar eerste trip met Oranje beleefde ze naar Finland, waar ze nog niet in actie kwam. Haar debuut brak aan op 7 september 2005 in Zwolle, als invalster tegen Italië (0-2). Als topscorer van de Eerste Klasse A in het seizoen 2005-2006 ambieerde ze een hoger niveau, en beproefde dat bij Ter Leede uit de Hoofdklasse. Een jaar later werd de Eredivisie voor vrouwen in Nederland opgericht.

SPANJE EN ENGELAND/ TUSSENKOP

Een staking van het vrouwenvoetbal in Spanje, in november vorig jaar, resulteerde uiteindelijk in een verbeterde regeling. De onderkant van de zestien clubs in de Liga Iberdrola schiepte de speelsters af met amper een aalmoes, waarvan ze onmogelijk konden rondkomen. 'Alle clubs hebben daar collectief voor een cao getekend. Dat is een goede stap. Ik denk dat je dat nu steeds meer gaat zien. Steeds meer vrouwencompetities gaan opstaan, omdat ze betere omstandigheden willen hebben', moedigt Claudia van den Heiligenberg aan. 'Wat je zo hoort en meekrijgt, is het in Engeland goed geregeld. De bond betaalt mee aan de salarissen in de competitie. Dat gebeurt nu ook in Argentinië. Ik hoor meer dat de bonden zich met de vrouwencompetitie bemoeien. Nederland kan niet eens meer achterblijven', bepleit ze.

ING, hoofdsponsor van de KNVB, lanceerde onlangs het bericht dat de bank zich samen met de bond meer wil inzetten voor het vrouwenvoetbal. Nadere details volgen straks in augustus bij de daadwerkelijke verlenging van de overeenkomst. Eén van de vernieuwde voorwaarden in de contracten met de meer dan 500 amateurclubs verplicht de verenigingen minimaal 25 pro-

cent van het geld te investeren in de groei van meiden- en vrouwenvoetbal. Een loffelijk streven, wat de aanwas in de richting van de clubs stimuleert als ook de doorstroming in de kweekvijver voor de toekomst. Maar de noodlijdende Eredivisie heeft vooralsnog geen baat bij de impuls van ING. 'Ik kan me niet voorstellen dat niet ook de Eredivisie hiervan zal profiteren', vraagt Claudia van den Heiligenberg zich oprecht af.

Vrij kort geleden ondersteunde de KNVB de Eredivisie voor vrouwen wel degelijk ook financieel. Drie seizoenen lang, vanaf 2016-2017, een jaar na de laatste hervorming. Na medio 2019 hanteerde de bond in Zeist het standpunt dat de competitie zichzelf moest bedruipen. De amateurafdeling erkent dat het nog altijd niet lukt en helpt waar nodig. 'Clubs als Excelsior en Alkmaar hebben nog altijd geen geld om hun speelsters te betalen. En bij ADO, dat het best goed doet, keren ze hooguit een paar honderd euro uit', blijft Claudia van den Heiligenberg pleiten voor collectieve afspraken.

Bij AZ deelde ze vier jaar lang in de successen: drie keer landskampioen, aan het einde van het seizoen 2010-2011 ook de beker gewonnen. Maar in 2011 werd besloten om de vrouwenafdeling op te heffen. Als vaste international wisselde ze vervolgens meermalen van club: twee jaar Telstar en twee jaar Ajax, om in 2015 uit te waaiëren naar het Duitse FF USV Jena en twee jaar later naar het tweede elftal van Bayern München.

Bij het Nederlands elftal wikte ze mee naar de halve finales van het EK in 2009 in Finland, waar de opmars strandde tegen Engeland. Vanwege een knieblesure moest ze op het laatste moment afzeggen voor het WK 2015 in Canada. Tot het EK in 2017 in eigen land turfde ze nog net geen honderd caps: 97 in totaal, deels als linksachter of als linksbuiten. 'Voor dat EK kwam ik op de reservelijst. Ik ben toen gestopt.' Haar laatste interland dateerde alweer van ruim een jaar eerder: op 25 januari 2016 tijdens het trainingskamp in Turkije tegen Denemarken.

GELIJK ENTHOUSIAST/ TUSSENKOP

Begin dit jaar benaderde Evgeniy Levchenko, als voorzitter van de VVCS, haar met de vraag of ze interesse had in de niet zo simpele klus om ook het vrouwenvoetbal te binden aan de vakbond. 'Nu was mijn ambitie altijd wel om in het vrouwenvoetbal actief te blijven en aan de ontwikkeling te kunnen bijdragen. Ik was gelijk vrij enthousiast. Na een gesprek hadden we aan beide kanten een goed gevoel.'

De taak van Claudia van den Heiligenberg (op 25 maart 1985 geboren in Roelofarendsveen) klinkt in principe simpel: 'Vrouwen bekend maken met de VVCS. Veel vrouwen weten überhaupt niet dat de VVCS bestaat.' Maar het doel reikt aanzienlijk verder: een collectieve cao in de Eredivisie vrouwen, in welk proces de KNVB zal moeten participeren. De pionierster heeft daarbij de tijd mee. Want ook de heren in Zeist nemen het vrouwenvoetbal tegenwoordig uiterst serieus en ijveren voor flinke groei. 'Het is uiteraard niet slecht dat ze meer willen. Maar wij willen nog sneller. Er moet

altijd een hoger doel zijn', aldus Claudia van den Heiligenberg, die zich nog dagelijks kan verbazen over het immense verschil in populariteit tussen Oranje en de Eredivisie.

Terwijl de KNVB diverse strategieën in zake commercie, sponsoring, marketing en media voor het vrouwenvoetbal met allerlei partijen onderzoekt en in alle stilte overweegt de Eredivisie vrouwen over te hevelen van de amateursectie naar het betaalde voetbal, poogde Claudia van den Heiligenberg haar eerste rondje langs de clubs te plannen. Te beginnen bij het nabije ADO Den Haag. (Maar begrijpelijkerwijs moest zij dat vanwege het coronavirus enige weken opschorten.) 'Ik denk dat bij bepaalde clubs het financiële plaatje niet klopt. Dat vind ik een punt dat bij de KNVB moet liggen. Op het moment dat een club wil meedoen, moet er aan bepaalde voorwaarden worden voldaan.' Ofwel het perspectief van een zelfde licentiesysteem als bij de mannen.

Meer oprechte aandacht voor de Eredivisie vrouwen, in brede zin, komt hoe dan ook de nationale ploeg ten goede. 'Bijna alle speelsters zijn afkomstig uit die kweekvijver. Als je daarin niet investeert, dan zal het op termijn ook een negatief effect hebben op het Nederlands elftal', waarschuwt ze. 'Drie teams zijn nu aan elkaar gewaagd. Dat zijn Twente, PSV en Ajax. Maar dan houdt het wel een beetje op. Dan wordt het gat gewoon te groot.' Voor alles wil Claudia van den Heiligenberg zoveel mogelijk speelsters vertrouwd maken met de VVCS. 'Voor 4,50 per maand heb je een super-deal, met alleen maar voordelen.' Maar bovenal leden werven om gezamenlijk een stem te kunnen hebben. Want: 'Hoe meer leden, hoe meer rechten.' ●

Foto: GERRIT VAN KEULEN

Door de coronacrisis is de eredivisie en daarmee het goede seizoen van FC Emmen plots tot stilstand gekomen. Nadat de promovendus zich vorig jaar al rechtstreeks wist te handhaven, verrast de club uit Drenthe ook dit seizoen. Architect van het succes is trainer Dick Lukkien. 'Ik heb geleerd dicht bij mezelf en mijn visie te blijven, ook als het even minder gaat.'

'IK BEN MIJN GROOTSTE CRITICASTER'

Door Guus Peters

De competitie mag dan vanwege het coronavirus abrupt onderbroken zijn, het wil niet zeggen dat Dick Lukkien niet met voetbal bezig is. Als trainer van FC Emmen leest hij dezer dagen veel over zijn vakgebied en houdt de ontwikkelingen omtrent het virus nauwlettend in de gaten. Wachtend op meer duidelijkheid of én wanneer er weer gevoetbald kan worden. Tussendoor is hij al bezig met het samenstellen van de selectie van komend seizoen. 'Het is een onwerkelijke situatie', zegt de 47-jarige Groninger over de wereldwijde crisis die het dagelijks leven grotendeels tot stilstand heeft gebracht.

Op het moment van het interview is nog niet duidelijk of de competitie nog hervat wordt, al heeft Lukkien daar wel zijn ideeën over. 'Ik ben geen geleerde, laat dat duidelijk zijn, maar als je ziet dat de Olympische Spelen, die eind juli gehouden zouden worden, al zijn uitgesteld, hoe kunnen wij dan denken dat we dit seizoen nog gaan voetballen? Ik vind dat wij als clubs en trainers ook een bepaalde verantwoordelijkheid dragen.'

Hoe het seizoen voor FC Emmen eindigt is dus nog onduidelijk, wel is duidelijk dat de ploeg van Lukkien aan een sterk tweede jaar in de eredivisie bezig is. Nadat de promovendus zich vorig seizoen knap wist te handhaven, is FC Emmen ook nu hard op weg zich vroegtijdig veilig te spelen. Met een twaalfde plaats op de ranglijst is de middenmoot dichterbij dan de zo verfoeide degradatieplekken. Een groot compliment voor de club die nog altijd werkt met een van de kleinste budgetten in de eredivisie. Architect van het succes is de nuchtere Lukkien. Binnen de kortste keren wist de voormalig assistent-trainer van BV Veendam en FC Groningen in Emmen een ploeg te formeren die voor elke meter strijdt en moeilijk te bespelen is voor een tegenstander. Alsof Lukkien zijn collega-trainers vaak een stapje voor is. Lukkien, bescheiden: 'Ik denk dat ik veel zie wat er op het veld gebeurt en ben in de gelukkige omstandigheid dat wij spelers hebben die dat op het veld kunnen vertalen.'

Voetbal mag dan zijn beroep zijn. Nog meer is het een hobby van Lukkien, die als speler negentig wedstrijden voor BV Veendam speelde. Kijken, praten en denken over voetbal is wat hij het liefste doet. Tot in detail legt hij uit hoe hij tegenstanders analyseert en hoe hij zijn strijdplan daarop aanpast. 'Zet een tegenstander druk met alleen de spits of ook met de aanvallende middenvelder? Als dat laatste het geval is, komt er bij ons een middenvelder vrij, die we graag aan de bal willen krijgen op de positie van rechtsback Glenn Bijl, die al dieper is gaan staan.'

Dan onderbreekt Lukkien zijn college. 'Is het nog duidelijk', vraagt hij zonder het antwoord af te wachten. Enthousiast legt hij uit hoe hij op die manier zijn beste voetballers op de juiste positie op het veld aan de bal wil krijgen. Het is als schaken op een overvol bord om de beslissende slag te kunnen slaan. Voor Lukkien is voetbal een spel van analyseren om er uiteindelijk zijn voordeel mee te kunnen doen. Daarbij kijkt hij graag naar collega's die werken in de top. Nu er vanwege het coronavirus niet getraind mag worden en ook geen wedstrijden gespeeld worden, vult hij zijn tijd op een andere manier in. Hij leest boeken over voetbal en zoekt op internet naar longreads over hoe trainers als Pep Guardiola, Jurgen Klopp en Jurgen Nagelsmann te werk gaan. 'Ik vind het heel interessant om over ons vak te lezen. Ik ben gefascineerd door de werkwijze van bepaalde trainers.'

Die opgedane kennis probeert hij op het niveau van FC Emmen toe te passen. 'Guardiola laat zijn ploegen altijd vanuit een verzorgde opbouw spelen om via combinaties onder de druk uit te

voetballen. Ook is hij altijd op zoek naar nieuwe formaties om overtalsituaties te creëren. Dat kunnen wij bij FC Emmen ook trainen', zegt Lukkien zonder dat hij de illusie heeft dat FC Emmen iets weg heeft van Manchester City. Wel probeert hij van elke trainer iets op te steken. 'Jurgen Klopp bewonder ik omdat hij zijn ploegen in een enorm hoog tempo laat spelen en omdat hij het voor elkaar krijgt dat zijn spelers zijn plan tot in perfectie weten uit te voeren. Klopp kan meer uit een ploeg halen dan andere trainers kunnen. Bij hem kunnen spelers altijd meer dan ze zelf denken.'

Lukkien heeft wel een idee hoe dat komt: elke trainer heeft verstand van voetbal, maar Klopp geeft zijn spelers veel persoonlijke aandacht. Daarin gelooft ook Lukkien. Empathie is het sleutelwoord. 'Als jij je spelers begrijpt en zij begrijpen jou, dan ben je in staat om veel meer uit elkaar te halen dan wanneer je elkaar niet begrijpt.'

Die manier van werken past hij toe bij FC Emmen. 'Glenn Bijl is een jongen met een eigen kijk op voetbal en hoe hij invulling geeft aan zijn ontwikkeling. In het begin botste dat', herinnert Lukkien zich. 'Ik vond dat hij te weinig deed en heb behoorlijk op hem ingehakt. Maar op een gegeven moment kwam dat niet meer aan en zette hij zijn hakken in het zand. Toen heb ik mezelf kwetsbaar opgesteld en aan hem gevraagd hoe we er samen voor konden zorgen dat hij de volgende stap zou zetten. Als je nu ziet wat voor een seizoen hij draait, kun je wel stellen dat hij het heeft opgepikt.'

Met Lukkien als trainer maakte FC Emmen een niet voorziene ontwikkeling door. Toen hij in 2016 zijn handtekening onder het contract bij FC Emmen zette, was de club niets meer dan een kleurloze club in de eerste divisie die er niet toe deed. De club stond vooral bekend vanwege de lege tribunes die tijdens de wedstrijden als decor dienden. 'Ik kijk nog weleens oude wedstrijd-beelden terug en schrik dan als ik zie dat er nog geen 1.500 toeschouwers zaten.'

Het contrast met het heden is groot. Sinds de onverwachte promotie in 2018 leeft de club als nooit tevoren. Het stadion is om de week met meer dan achtduizend fans stijf uitverkocht. En de Drentenaar is trots op de enige profclub uit de provincie. 'Als ik naar de club rijd, zie ik onderweg jongetjes in een shirt van FC Emmen lopen. Dat is toch prachtig?', zegt Lukkien. 'Het feit dat Emmen weer meetelt en er toe doet, is het mooiste wat we hier met zijn allen voor elkaar hebben gekregen.'

Het papieren boek stoffig? Recente cijfers tonen aan, het papieren boek is nooit weggeweest. Na de dalende tendens in de afgelopen jaren laat het gedrukte boek dit jaar weer mooie groeicijfers zien. De vraag naar iets authentieks, iets ambachtelijks neemt toe. Een trend die wij bij Wilco omarmen.

Wij verleiden u graag met onze gedrukte boeken. Een boek moet je voelen, ruiken, zien en doorbladeren. Meer weten over onze mogelijkheden? Bel ons voor een afspraak.

BETER GA JE LEZEN

**IETS AUTHENTIEKS,
IETS AMBACHTELIJKS,
MAAR ZEKER NIET
OUDERWETS**

Wilco
BOEKEN EN TIJDSCHRIFTEN

Vanadiumweg 9, Postbus 1477, 3800 BL Amersfoort,
t. +31 (0)88 - 11 05 500, www.wilco.nl

Wilco is in combinatie met Bariet, Ten Brink en Wöhrmann, toonaangevend in de boeken- en tijdschriftenmarkt.

Foto: PROSHOTS

Parallel aan de ontwikkeling van FC Emmen loopt de ontwikkeling van Lukkien. Hij kwam vier jaar geleden als relatief onbekende trainer binnen bij FC Emmen, maar bewees zich al snel als iemand die een ploeg naar zijn hand kan zetten, tactisch onderlegt is en zorgt voor een goede groepsdynamiek. 'Ik ben niet anders naar voetbal gaan kijken en ben ook niet veranderd in de omgang met mensen', zegt hij daar zelf over. 'Wel heb ik de afgelopen jaren geleerd dicht bij mezelf en mijn visie te blijven, ook als het even minder gaat.'

In de eerste divisie kon Lukkien in alle rust werken. Niemand buiten Drenthe die zich drukt maakte als FC Emmen een paar weken op rij niet had gewonnen. Maar met de promotie naar de eredivisie veranderde dat. Gevoelsmatig keek plots half Nederland over de schouder van Lukkien mee. 'In de eredivisie sta je vol in de spotlights, daar moet je mee om leren gaan. Ook als het even wat minder gaat en je zeven wedstrijden op rij niet wint, zoals vorig seizoen het geval was.'

Plots begon Lukkien zichzelf af te vragen of hij het wel goed deed, of hij de speelwijze moest aanpassen en of hij andere spelers een kans diende te geven? Vragen die daarvoor nooit zo nadrukkelijk door zijn gedachte waren geschoten. 'Uiteindelijk kwamen we eruit door vast te houden aan de afspraken die we aan het begin van het seizoen hadden gemaakt. Het was een moment waarop ik op de proef werd gesteld.'

Lukkien deed wat hij altijd doet: dicht bij zichzelf en zijn visie blijven. 'Ik ben mijn grootste criticaster, maar denk dat het best aardig gaat. Die periode vorig seizoen was erg leerzaam. Ik kom nu niet meer zo snel in de situatie dat ik denk dat we het helemaal anders moeten gaan doen. Dat zegt denk ik iets over mijn persoonlijke ontwikkeling die ik als trainer doormaak.'

Daarbij wordt hij namens de VVCS bijgestaan door Edwin Olde Riekerink, die volgens Lukkien niet alleen zijn zaakwaarnemer, maar ook zijn klankbord is. De twee werken sinds 2015 nauw samen. 'Edwin behartigt niet alleen mijn zaken, maar kijkt ook kritisch naar hoe ik mij gedraag en hoe ik overkom. Ik voel me daar goed bij. Hij is eerlijk en betrouwbaar, dat vind ik belangrijk.' Net als Lukkien zelf, heeft ook FC Emmen aan status gewonnen. Waar de club aan het begin van vorig seizoen nog werd weggezet als het campingelftal van de eredivisie, merkt Lukkien dat zijn ploeg tegenwoordig wordt behandeld als 'normale' eredivisieploeg. 'Daarmee bedoel ik te zeggen dat we kritiek krijgen omdat mensen iets van ons verwachten. Het wil zeggen dat we er toe doen. Wie had dat vier jaar geleden kunnen bedenken?'

Lukkien zelf niet, bekent hij oprecht. Na goede gesprekken met voorzitter en algemeen directeur Ronald Lubbers, die Emmen eerder deze eeuw van de ondergang redde, kreeg hij vier jaar geleden een positief gevoel, maar dat het zo snel zou gaan, had ook Lukkien in zijn stoutste dromen niet durven denken. Hij geniet met volle teugen van de nieuwe realiteit in Emmen, al vindt hij het te vroeg om FC Emmen als een volwaardige eredivisieclub te bestempelen. 'Dan moet je het over een langere periode laten zien.'

Of dat met Lukkien aan het roer is, kan hij niet zeggen. Zijn contract loopt tot de zomer van 2021. Hoe de toekomst eruit ziet, weet hij niet. Net als elk mens heeft hij zijn ambities. 'Ambitie staat voor mij gelijk aan jezelf ontwikkelen. Dat kan bij Emmen of ergens anders. Natuurlijk ben ik benieuwd hoe het er bij andere clubs aan toe gaat. Als ik een steeds betere trainer word en dat hand in hand gaat met de goede prestaties van Emmen dan komt er vanzelf een keer interesse!' ●

PARK 20|20

The work benefits, the world benefits

Park 20|20 is een ontwikkeling van Delta Development Group, VolkerWessels en Reggeborgh Groep

FIFPro House en hoofdkantoor VVCS op Park 20|20

Park 20|20, de eerste grootschalige kantoorontwikkeling in Nederland met **Cradle to Cradle** als ontwerpfilosofie. Een aantrekkelijke locatie, vlakbij **Schiphol Airport** in een **inspirerende omgeving**, met diverse unieke **vergaderlocaties** en een keur aan **faciliteiten**.

Maak kennis met **Park 20|20** in Hoofddorp en ervaar de **circulaire economie** en de **Cradle to Cradle** filosofie in de praktijk.

www.park2020.com

Park 20|20 | Taurusavenue 60 | 2132 LS Hoofddorp | T 023 7600 500 | E info@park2020.com | www.park2020.com

Het gezondheidsproject “Drake Football Study”

Eind 2019 is het gezondheidsproject “Drake Football Study” van start gegaan. Deze studie heeft als doel de gezondheid (gewrichten, psyche, brein, hart) van profvoetballers (mannen, leeftijd tussen 25 en 30 jaar) over een periode van 10 jaar te monitoren. Elk jaar zullen de deelnemers verschillende (eenvoudige) metingen vanuit huis doen (via online vragenlijsten en testen) en worden medische gegevens gebruikt welke reeds in het bezit van de clubs van de deelnemers zijn. Daarnaast worden de deelnemers in de periode van 10 jaar 3 keer kosteloos

medisch onderzocht in het Amsterdam Universitair Medische Centra. Daarbij worden foto's van de gewrichten gemaakt. Deze metingen gaan ook door na het beëindigen van de voetbalcarrière.

Net als de collega-vakbonden uit Engeland, Finland, Frankrijk, Noorwegen en Zwitserland werkt de VVCS mee aan de “Drake Football Study”. Het onderzoek staat onder de leiding van ex-prof dr. Vincent Gouttebauge, de Chief Medical Officer van de overkoepelende internationale spelersvakbond FIFPRO. Voordat de

coronavirus (COVID-19) crisis uitbrak, hebben zich al veel profspelers aangemeld voor dit gezondheidsproject, maar er is nog voldoende ruimte voor geïnteresseerde spelers uit Nederland.

Ben je nieuwsgierig naar de ontwikkelingen van je gezondheid op lange termijn en wil je bijdragen aan het verbeteren van de medische begeleiding van toekomstige profvoetballers?

Meld je dan aan bij de VVCS voor aanvullende informatie! ●

Medische en
Owetenschappelijke
partners

Het coronavirus (COVID-19) en het profvoetbal

Als gevolg van de uitbraak van het coronavirus (COVID-19) heeft de Rijksoverheid sinds begin maart 2020 maatregelen uitgevaardigd om verdere verspreiding tegen te gaan, zoals zoveel mogelijk thuis werken. Logischerwijze zijn de voetbalcompetities en trainingen stopgezet waardoor profvoetballers thuis moeten trainen. De VVCS heeft medio maart een korte enquête uitgezet om de visie en wensen van de in Nederland actieve spelers tijdens de coronavirus crisis te verkennen. Bijna 400 profvoetballers hebben de enquête ingevuld. De belangrijkste conclusies zijn:

- Alle profvoetballers hebben begrip voor de huidige situatie waarin ze niet bij hun club kunnen trainen;
- Meer dan 90% van de Nederlandse profvoetballers is bang dat hun gezin/familie besmet wordt met het coronavirus;
- Hoewel driekwart van mening is dat ze thuis niet volwaardig kunnen trainen (en hun beroep dus niet volwaardig kunnen uitoefenen), vindt alleen een kleine meerderheid (52%) dat clubtrainingen, in kleine groepen en onder strenge hygiëneregels, zouden kunnen worden hervat;

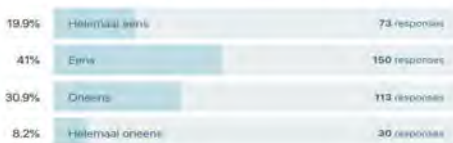
- Een-derde van de spelers in Nederland is vanwege de huidige situatie (geen clubtrainingen en competitie) somber over hun toekomst als profvoetballer.

Dankzij deze gegevens, en op basis van de beschikbare medische informatie, heeft de VVCS tijdens de afgelopen weken een onderbouwde positie kunnen innemen zodat de gezondheid en veiligheid van Nederlandse profvoetballers tijdens deze bewogen periode gewaarborgd kan worden. ●

CORONAVIRUS - VISIE EN WENSEN VAN PROFVOETBALLERS IN NEDERLAND (N=366)

1. Ik ben bang om zelf besmet te worden met het coronavirus.

2. Ik ben bang dat mijn gezin/familie besmet wordt met het coronavirus.

3. Ik kan thuis volwaardig trainen en mijn beroep als profvoetballer uitoefenen.

4. Ik begrijp de huidige situatie waarbij profvoetballer niet bij hun club kunnen trainen.

5. Ik wil clubtrainingen, in kleine groepen en onder strenge hygiëneregels, hervatten.

6. In de huidige situatie (geen clubtrainingen en competitie) ben ik somber over mijn toekomst als profvoetballer.

RABO TOPSPORTDESK: DE VRAAGBAAK VOOR PROF

Voor jou als profvoetballer staat je sport op 1, 2 en 3. En terecht! Als topsporter heb je een beperkte tijd om te pieken en daar wil je dan ook alles uit halen. Zowel sportief als financieel. De Rabo Topsportdesk helpt je om naast sportieve, ook financiële doelen te stellen en deze te behalen.

Rabobank

Vermogensmanager Ibrahim Esilcimen, adviseur Private Banking Peter van de Ven en financieel adviseur Lars Peels maken onderdeel uit van de Rabo Topsportdesk. 'Wij hebben alle drie iets met sport en met voetbal in het bijzonder', vertelt Ibrahim, wiens zoon voetbalt in de jeugd van PSV. 'Doordat we affiniteit hebben met de sport kunnen we ons vaak nét wat beter inleven in de spelers. Dat horen we dan ook vaak terug.'

SNEL SCHAKELEN

Het drietal heeft een goed beeld van waar behoefte aan is onder profvoetballers. 'Wij ondersteunen ruim 700 professionele sporters in Nederland, waarvan zo'n 35 procent voetballer is', legt Lars uit. 'Voetballers zoeken naar twee dingen: een rechtstreeks aanspreekpunt en snelheid. Ze zijn gewend om een appje te sturen en binnen 10 minuten antwoord te krijgen, daar gaan wij in mee. Ik denk dat daar ook onze kracht ligt. Wij zijn er voor de complexe zaken zoals het afsluiten van een hypotheek en het opbouwen van vermogen, maar ook voor de eenvoudige dingen zoals het overmaken van geld naar een andere rekening, het blokkeren van een pas of het verhogen van een creditlimiet.'

'Als er geen vertrouwen is, is er geen basis voor een langdurige samenwerking'

Toch ligt de focus voornamelijk op dat eerste deel. Peter: 'Hoewel niet alle profvoetballers grootverdieners zijn, is er een klein percentage dat in korte tijd heel veel geld verdient. Het is wel belangrijk om daar slim mee om te gaan. Want wat doe je als je op je 35e geen inkomen meer hebt? Het is belangrijk om daar nu al over na te denken. Wij zijn er om daarbij te helpen'. Lars vult zijn collega aan: 'Ons motto is: van sportieve inspanning naar financiële ontspanning. Wij proberen zoveel mogelijk financiële randzaken op ons te nemen, zodat de voetballer zich kan richten op de topsportcarrière.'

Hoe zit het met de toekomstdromen van profvoetballers? 'Die zijn heel divers', vertelt Ibrahim. 'De één droomt van

VOETBALLERS

een huis aan de Middellandse Zee, de ander gaat voor financiële onafhankelijkheid. Wat die droom ook is, om die te bereiken moet je nu al keuzes maken. Dat doen we aan de hand van het Rabo Vermogensplan. Dit plan geeft inzicht in

'Ons motto is: van sportieve inspanning naar financiële ontspanning'

de situatie nu en die in de toekomst. Samen leggen we doelen vast en zetten we ons in om die doelen te bereiken. Hoe we het plan invullen ligt aan de dromen, wensen en voorkeuren, maar in algemene zin kun je zeggen dat spreiding daarin de basis vormt. Een goed gespreid vermogen verkleint de risico's.'

ALLE SCENARIO'S IN BEELD

Terwijl Peter en Ibrahim zich vooral focussen op vermogensplanning, richt Lars zich op het geven van financieel advies. 'Een van mijn belangrijkste werkzaamheden is het zorgen voor inzicht. Wat komt er binnen en wat gaat er uit? Ik breng in kaart wat de inkomsten en uitgaven zijn. Verder bekijk ik het contract van de speler én check ik hoe het staat met de afdracht bij het CFK.

Als we dat allemaal in beeld hebben, kijken we naar de toekomst van de speler en eventueel de familie. Wat als je inkomen wegvalt, je geblesseerd raakt of erger nog, komt te overlijden? Het is mijn taak om de speler een spiegel voor te houden.'

De drie merken dat steeds meer profvoetballers de Rabo Topsportdesk weten te vinden. 'Daar werken we ook hard voor. De basis is vertrouwen. Als er geen vertrouwen is, is er geen basis voor een langdurige samenwerking. Daarnaast zijn we sterk in samenwerken. Spelers hebben vaak verschillende adviseurs om zich heen, denk aan de spelersmakelaar en teammanager, maar ook bijvoorbeeld de ouders. We proberen samen met al die partijen tot het beste advies te komen.' Als spelers naar het buitenland vertrekken, reist de Rabo Topsportdesk met ze mee. 'Wij blijven altijd en overal zorgen voor die financiële ontspanning.' ●

Ibrahim Esilcimen

Lars Peels

Peter van de Ven

Rabo Topsportdesk

De Rabo Topsportdesk bestaat uit:

Lars Peels, Ibrahim Esilcimen, Peter van de Ven, Inge Zomers, Hans Kok en Maaïke Widlak. Zij zijn telefonisch bereikbaar op 040 293 60 00 of per e-mail via Topsportdesk.RRE@rabobank.nl

RKC ROEPT ALLE CLUBS MET KUNSTGRAS OP VOORBEELD IN WAALWIJK TE KOPIËREN

VASTBERADEN OP WEG NAAR DE TOP

Als speler van FC Utrecht onder 16 jaar geldt Robin Horst als een van de grootste talenten van de jeugdopleiding. Niet voor niks maakte de middenvelder dit seizoen zijn debuut bij Oranje onder 16. Door de coronacrisis kreeg zijn succesvolle seizoen een onverwachte wending. 'Ik baal er enorm van dat ik niet dagelijks op het veld kan staan, maar beseft dat er nu veel belangrijkere dingen zijn.'

Door: GUUS PETERS

Eigenlijk had Robin Horst (16) nu in de beslissende fase van de competitie moeten zitten. Met FC Utrecht onder 16 jaar vocht de balvaardige middenvelder om bij de onderste plekken van de kampioenspoule weg te blijven. In plaats daarvan zit hij vanwege de coronacrisis thuis. Wedstrijdspanning, duels uitvechten, tegenstanders voorbij spelen en strijden om drie punten zitten er voorlopig niet in.

Het coronavirus raakt iedereen. Zo ook de voetbalwereld en de talentvolle Horst, die bezig was aan een ijzersterk seizoen op sportcomplex Zoudenbalch, onder de rook van Stadion Galgenwaard. Met zijn overzicht, doordachte steekpasses en fijne traptechniek was hij

een belangrijke pion in het elftal. Bovendien speelde de in Leersum geboren middenvelder eind 2019 zijn eerste interland voor Oranje onder 16 jaar. Dat was voordat de coronacrisis uitbrak.

'Het is een heel gekke situatie', zegt Horst over de verlaten straten, lege perrons en gesloten sportparken. Hij was klaar voor het slot van de competitie, toen alles plots stil kwam te liggen. 'Ik baal er enorm van dat ik niet dagelijks op het veld kan staan, maar beseft dat er nu veel belangrijkere dingen zijn. Voetbal is leuk, maar niet het allerbelangrijkste wat er is.'

'Mijn ouders wilden graag dat ik zandkastelen ging maken, net als alle andere kinderen op het strand deden'

Toch doet Horst er alles aan om in conditie te blijven. Thuis heeft hij zijn eigen fitnessruimte waar hij dagelijks zijn oefeningen doet. Verder gaat hij om de dag hardlopen of een beetje pielen met de bal om zijn balgevoel op peil te houden. Ook heeft hij trainings- en voedingsschema's van FC Utrecht meegekregen. Er is nauw contact tussen de spelers en de club.

Horst: 'Ik probeer zo fit mogelijk te blijven en ook thuis alles uit mezelf te halen, zodat ik niet achter loop als we straks weer beginnen.' Het lastige is dat niemand weet wanneer dat precies is. 'Het is heel onwerkelijk allemaal, maar dat is het voor iedereen. Ik heb het geluk dat ik zelf nog wat kan doen.' Vervelen doet hij

zich sowieso niet. Horst is bezig met het afronden van zijn vmbo-opleiding HBR (Horeca, Bakkerij en Recreatie).

Hoewel de bal al een paar weken niet rolt als Horst het interview eind maart geeft, praat hij voluit over de eerste keer dat hij tegen een bal trapte, de overgang van zijn amateurclub H.D.S. naar FC Utrecht, samenwerking met zaakwaarnemer Edwin de Kruijff van de VVCS en het huidige seizoen, waarin voor de winterstop geen vuiltje aan de lucht was, maar waar de laatste maanden de klad erin kwam. In de eerste seizoenshelft eindigde FC Utrecht met één punt minder dan koploper Ajax op de tweede plek. Maar in de kampioenspoule stelde het teleur.

Horst weet wel waardoor het mede kwam. 'Voor de winterstop was ons spel heel erg afgesteld op rechtsbuiten Aurelio Oehlers. Vaak speelden we een lange bal op hem en zorgde hij voor dreiging voorin. Halverwege het seizoen is hij doorgeschoven naar de onder 19, waardoor wij als team ons spel moesten aanpassen. Dat had tijd nodig, al ging het de laatste wedstrijden steeds beter. De week voordat de competities werden stilgelegd, wonnen we sinds lange tijd weer een wedstrijd. We versloegen FC Twente met 6-3.'

Ergens is het voor Horst ook onwerkelijk dat hij deze periode alleen maar individueel kan trainen en niet met teamgenoten op het veld staat. Dat deed hij

namelijk al van kleins af aan. Horst was drie jaar toen hij, aangestoken door zijn oudere broer, begon met voetballen. Vaak waren de twee met een bal in de weer. Al snel werd Horst lid bij de plaatselijke amateurvereniging H.D.S., waar hij begon bij de mini's - de allerkleinsten.

'Ik moet werken aan mijn rechterbeen en mijn handelingssnelheid moet omhoog.'

'Ik weet nog goed dat ik vrij snel door wilde naar de F'jes, omdat ik beter was dan de leeftijdsgenoten met wie ik voetbalde', herinnert hij zich. Maar van zijn trainer kreeg hij te horen dat hij nog te jong was om naar de F'jes te mogen. Alleen als Horst na de zomervakantie de bal over het vangnet kon trappen, mocht hij naar een leeftijdsgroep hoger, verzekerde zijn trainer hem. Die boodschap knoopte Horst in zijn oren. Op vakantie bij zijn opa en oma in Spanje had hij geen trek in de golven van de zee of de uitgestrekte stranden. Het enige wat hij deed was met een bal tegen een muur trappen. Zo hard mogelijk. 'Mijn ouders wilden graag dat ik zandkastelen ging maken, net als alle andere kinderen op het strand deden. Maar dat wilde ik helemaal niet. Ik heb de hele vakantie tegen die bal getrapt. Ik wilde perse naar de F'jes.' Eenmaal terug bij zijn amateurclub stapte Horst in

VERTROUWT U EEN EXPERT
DIE ZELF NIET MEEDOET?

Bij Optimix Vermogensbeheer delen wij al 30 jaar onze ideeën met onze cliënten én stappen ook zelf in. Uniek, maar vooral uw beste garantie op een veilige landing. Kijk op [optimix.nl](https://www.optimix.nl)

Optimix
VERMOGENSBEHEER
DE ADVISEURS DIE MEEBELEGGEN

een rechte lijn op zijn trainer af. Zonder twijfel schoot hij de bal over het vangnet. Al die uren training in Spanje waren niet voor niks geweest. De inmiddels vierjarige Horst mocht vervroegd over naar de F'jes, waar zijn talent ook niet onopgemerkt bleef. Horst was negen toen hij werd gevraagd door PSV en FC Utrecht. Omdat twee teamgenoten ook naar FC Utrecht gingen, koos hij voor de club uit de Domstad.

Inmiddels is hij alweer bezig aan zijn zevende seizoen bij FC Utrecht, waar hij begon als linksbuiten, maar is omgeturnd tot middenvelder in wie de club veel potentie ziet. Vanaf de onder 14 jaar werd hij telkens doorgeschoven naar een leeftijdscategorie hoger. 'Als ze dat aandurven, weet je dat je op de goede weg bent en dat ze het in je zien zitten. Het vertrouwen dat ik krijg vanuit de club voelt erg goed.'

'Als ik de kans krijg in het eerste van FC Utrecht, dan pak ik die met beide handen aan'

Het voorlopige hoogtepunt volgde in november vorig jaar, toen Horst zijn debuut voor een vertegenwoordigend elftal van de KNVB maakte. Met Oranje onder 16 speelde hij in Assen zijn eerste interland tegen Hongarije. Horst weet als de dag van gisteren nog hoe gespannen hij was voor zijn eerste minuten in het oranjeshirt. 'Het kippenveld stond letterlijk op mijn armen toen we het veld op liepen.'

Terwijl het Wilhelmus werd gespeeld, zaten zijn familie en vrienden op de tribune te glimmen van trots. Ondertussen schoten er bij Horst zelf allerlei gedachten door zijn hoofd. 'Hier had ik als kleine jongen al van gedroomd. Nu stond ik daar ineens het Wilhelmus mee te zingen. Het gaf een geweldig gevoel.'

De wedstrijd daarentegen voelde als elke andere wedstrijd die hij door de jaren heen speelde. 'Als de bal eenmaal rolt, valt alle spanning van je af. Dan doe je je stinkende best en geef je honderd procent.' Alsof hij al jaren meedeed bij Oranje, speelde Horst een goede wedstrijd. Vooral in de eerste helft kon hij zich met zijn overzicht en slimme passes onderscheiden van de rest. Oranje won met 1-0. 'Ik had van te voor tegen mezelf gezegd: 'Dit wordt mijn wedstrijd.' En dat werd het ook wel een beetje. Ik mocht tevreden zijn over mijn debuut.'

Dat bleek. Bij de nabespreking kreeg Horst ten overstaan van de groep de complimenten van trainer Martijn Reuser. 'Natuurlijk doet het je goed als je complimenten krijgt van de trainer', zegt Horst, die daar meteen aan toevoegt dat hij ook goed weet waar zijn verbeterpunten liggen. Hij is te nuchter om na een goede wedstrijd te gaan zweven. 'Ik moet werken aan mijn rechterbeen en mijn handelings-snelheid moet omhoog.'

Zijn goede optredens bij zowel FC Utrecht als Oranje onder 16 trokken de aandacht. Binnen de kortste keren meldde een handvol zaakwaarnemers zich. Allemaal wilde ze de talentvolle middenvelder begeleiden. Maar voor Horst en zijn ouders was het al snel duidelijk dat ze met Edwin van der Kruijff van de VVCS wilde samenwerken, met wie ze meteen een goede klik hadden. 'Ik had een zaakwaarnemer nodig omdat het niet ondenkbaar is dat FC Utrecht mij binnenkort een keer een contractvoorstel doet. Dan wil ik wel iemand hebben die ik vertrouw en mij kan helpen.'

Horst vervolgt: 'Ik heb een klik met Edwin. Hij is zelf ook profvoetballer geweest en weet hoe het werkt. Het voelt goed om mij door hem te laten begeleiden. Van een contract bij FC Utrecht is op dit moment nog geen sprake, toch hebben we regelmatig contact. Dat vind ik prettig.' Hoewel het voetbal nu even stilligt, is Horst vastbesloten de top te halen. Zijn ouders mochten dan aan waterpolo en paardrijden doen, tegenwoordig is het voetbal wat de klok slaat bij de familie Horst. Samen met zijn broer, die in het eerste elftal van de plaatselijke amateurvereniging speelt, kijkt hij bijna al het voetbal dat op televisie is. En is het niet op tv, dan kijken ze op YouTube naar oude wedstrijden van FC Utrecht of compilatie filmpjes van bijvoorbeeld Johan Crujff. 'Enerzijds vind ik het leuk om te kijken, anderzijds kijk ik ernaar om te leren. Ik wil weten wat die voetballers hebben gedaan om de top te halen.'

Stap voor stap wil Horst zichzelf verbeteren. Zijn doel is om zo snel mogelijk te debuten bij FC Utrecht. Veel verder kijkt hij niet vooruit. Dat heeft geen zin volgens hem. Eerst maar eens zijn eerste doel bereiken. 'Als ik de kans krijg in het eerste van FC Utrecht, dan pak ik die met beide handen aan.' Of dat over één, twee of drie jaar is, durft hij niet te zeggen. Horst weet dat hij daar zelf verantwoordelijk voor is.

'Als kleine jongen droom ik er al van om in stadion de Galgenwaard te spelen. Hoe dichterbij het komt, hoe meer het begint te kriebelen'

Des te meer baalt hij ervan dat het seizoen vanwege de coronacrisis abrupt is onderbroken en wellicht niet meer wordt uitgespeeld. Hij staat te trappelen om weer het veld op te gaan - maar beseft dat het nu nog niet kan. Stiekem kijkt hij daarom al met een schuin oog naar volgend seizoen, als hij doorstroomt naar de onder 17 jaar.

Vanaf sportcomplex Zoudenbalch ziet hij in de verte stadion Galgenwaard liggen. Het vormt voor hem de ultieme motivatie om elke dag het maximale van zichzelf te vragen. 'Als kleine jongen droom ik er al van om daar te spelen. Hoe dichterbij het komt, hoe meer het begint te kriebelen.' ●

NIELS VORTHOREN, OP 31STE GESTOPT ALS PROF, PROFITEERT VAN LOOPBAANPORTAAL

'Ik heb bewust een baan buiten het voetbal gezocht'

Heel bewust wilde Niels Vorthoren zijn toekomst buiten de hem zo vertrouwde cirkel van het voetbal verkennen. 'Ik vond het iets te gemakkelijk om in het voetbal te blijven.' Een toch wel opmerkelijke uitspraak van een oud-jeugdinternational, die met Oranje onder 17 in 2005 de tweede plaats vierde op het EK en derde werd op het WK. Mei 2019 trad hij in dienst van Villex, een in Barendrecht gevestigd bedrijf in vastgoedbescherming, waar hij het als accountmanager uitstekend naar zijn zin heeft. 'Ik wilde een andere wereld ontdekken.'

DOOR LEX MULLER

Eind 2018 eindigde zijn contract met het Noorse Sandnes Ulf en zo ook voor hem zijn zwerftocht door Scandinavië. Terug in Nederland nam hij twee maanden de tijd om mogelijke interesse vanuit de Eredivisie of Eerste Divisie te peilen. 'In januari heb ik me bij Arjan gemeld.' Samen met Arjan Ebbinge, loopbaancoach van de VVCS, dook hij het traject in op zoek naar de best bij hem passende functie. 'Ik heb eigenlijk nooit goed nagedacht over iets anders dan voetbal.' Ofschoon hij onderwijl wel voor later in een strak tempo de hbo-studie Topsportmanagement en Ondernemerschap afrondde op de VVCS-Academy. 'Mijn vader zei altijd: als je hersenen hebt, moet je er ook wat mee doen.'

Hij naderde zijn 31ste verjaardag, vrij jong eigenlijk om afscheid te nemen van het betaalde voetbal. Maar rond zijn geboortedag op 22 februari (1988 in Werkendam) focuste hij zich zonder gemor op de juiste keuze van een nieuwe baan. 'Ik heb meerdere gesprekken met Arjan gevoerd. Ik heb testen gedaan en ook met enkele andere mensen gesproken. Ik ben door een soort trechter gegaan. Ik ben een sociaal dier en heb graag mensen om me heen. Ik gaf al heel snel aan dat ik niet achter een bureau wilde zitten.'

Redelijk vlot doemde de ideale richting op. 'Hij was daar vrij uitgesproken in', aldus Arjan Ebbinge. 'Accountmanager of een sales-functie. Gaandeweg het traject werd dat alleen maar meer bevestigd.' Reeds in april opende Niels Vorthoren de gesprekken met Villex, voor een baan als accountmanager. 'In mei ben ik daar begonnen. Toch wel een beetje een sprong in het diepe. Ik heb nooit eerder iets te maken gehad met vastgoed. Ik wist ook echt niet of ik het leuk zou vinden. Ik ben erin gesprongen en ik heb nooit meer achterom gekeken.' Rond eind augustus loopt alweer zijn tweede contract af.

INVALLEN IN DE KUIP

Willem II viste hem al als negenjarige knaap op bij Kozakken Boys voor de jeugdopleiding in Tilburg. Vanuit de D-junioren stroomde hij, eerst als spits en dan weer als middenvelder, gestaag door naar de A-selectie. 'Ik was achttien, zat voor het tweede jaar in de A-jeugd en tekende mijn eerste contract.'

Foto: PROSHOTS

Foto: PROSHOTS

Voor de nationale jeugdploegen van onder 17 tot Jong Oranje kreeg hij telkens bijna automatisch een oproep. Via het belofte-team van de Tilburgers bereikte hij binnen een half jaar de groep van het eerste elftal. Op 1 september 2007 mocht hij invallen, in de 89ste minuut in de Kuip tegen Feyenoord. Zijn debuut in de basis kwam wat later: op 30 december thuis tegen NEC.

'Zeker voor nu en ook voor de komende jaren heb ik nul ambitie om terug in het voetbal te gaan'

De verbintenis met Willem II stopte medio 2009. Hij kon voor een jaar verlengen, maar sloeg dat af, mede omdat hij weinig vertrouwen voelde voor een jonge speler. 'Den Bosch wilde me heel graag hebben.' De club uit de Eerste Divisie garandeerde hem volop speelminuten. 'Ik heb daar een geweldige tijd gehad. Vooral het tweede seizoen heb ik me echt weer in de kijker kunnen spelen.' Hij verlangde terug naar de Eredivisie en accepteerde om die reden het aanbod van Excelsior. 'Het was al mei en als enige club uit de Eredivisie toonde het concrete belangstelling.'

Maar bij Excelsior genoot hij slechts een jaar van de sfeer en spanning in de Eredivisie. Weer verzeilde hij in de Eerste Divisie. 'Het was opnieuw een leuke tijd, maar sportief gezien waren het twee slechte jaren voor mij.' Nochtans hoopte hij op

een rentree op het hoogste niveau, maar hij overschatte het perspectief en dreigde in een leegte te vallen. 'Ik heb een half jaar zonder club gezeten en geen wedstrijd meer gespeeld. Dat was heel jammer.' In de winter bood Capelle uit de Topklasse hem met alle liefde onderdak. Halverwege 2014 fleurde hij weer op bij MVV, al zigzagde dat ook vrijwel kansloos door de middenmoot van de Eerste Divisie.

GEEN HEIMWEE NAAR OUDE LEVEN

Bij Villex verzorgt Niels Vorthoren het contact met klanten en speurt gelijktijdig naar nieuwe klanten. 'Mijn bedrijf zit in het beheer van vastgoed. Voor allerlei partijen, van gemeentes tot woningcoöperaties en ook particulieren, nemen wij woningen tijdelijk in beheer, die anders leeg komen te staan. Ze gebruiken ons om een tijdelijke periode zo goed mogelijk te overbruggen.'

Vanwege het corona-virus verdeelt hij het werk tussen thuis en af en toe buiten. 'Mijn vrouw en ik werken allebei. De beperking is nu wel dat mijn dochter van bijna twee jaar niet naar het kinderdagverblijf kan. Ik kan best thuis werken, maar ik moet ook in beperkte mate naar panden gaan om te kijken of er wat moet gebeuren om ze leefbaar te maken. Het is soms lastig, want de kleine vraagt natuurlijk ook veel aandacht.'

Ondanks alle maatregelen van het moment voelt hij geen heimwee naar zijn oude leventje in het voetbal. 'Zeker voor nu en ook voor de komende jaren heb ik nul ambitie om terug in het voetbal te gaan. Het is voor een voetballer heel makkelijk te zeggen: ik word trainer of ik probeer binnen een club een functie te krijgen. Ik heb juist heel bewust gezegd

Audi plug-in hybride:

Het beste van twee werelden.

Bij Audi nemen we elektrisch rijden meer dan serieus. Daarom komen we niet met één maar met zes nieuwe plug-in hybrides. Zes modellen die aan de ene kant milieuvriendelijk zijn en aan de andere kant sportief. Onweerstaanbaar vanwege de vele extra's, zoals quattro-vierwiel-aandrijving. En ook nog eens aantrekkelijk geprijsd. Waarmee u bovendien zorgeloos naar uw wintersportbestemming kunt, terwijl u uw dagelijkse kilometers volledig elektrisch rijdt. Zo combineert Audi het beste van twee werelden. Want we hebben er tenslotte maar één.

A6 A7 A A L Q7

Gemiddeld brandstofverbruik:

Benzine: 2,1-1,8 l/100 km, 47,6 -55,5 km/l. Elektriciteit: 18,1-16,6 kWh/100 km. Gemiddelde CO₂-emissie: 48-40 g/km.

dat ik nu eens die andere kant van de maatschappij wil zien. Ik wil echt in een andere sector werken.'

GRAAG IN SCANDINAVIË BLIJVEN

Na het seizoen 2014-2015 in Limburgse dienst aarzelde Niels Vorthoren, staande voor een tweesprong, welke weg hij zou inslaan. 'In de eerste divisie heerste er een trend dat het financieel allemaal minder werd. En ik wilde heel graag naar het buitenland.' De kans kwam hem aanwaaien vanuit Zweden. En wel van BK Häcken uit Göteborg. 'Ik heb er veel met mijn enkel gesukkeld.' Dat brak hem op, want de club uit de hoogste divisie wilde niet met hem doorgaan. 'Wel jammer.' Mei 2016 was hij nog wel betrokken bij het hoogtepunt met de bekerwinst in de finale tegen Malmö FF. 'Ik wilde heel graag in Scandinavië blijven. De cultuur, de levensstijl, het beviel me erg goed. Ik was daar voor het eerst puur alleen met voetbal bezig. Ik ben daar een stuk professioneler geworden.' In Noorwegen kon hij eerst een jaar terecht bij IK Start en daarna bij Sandnes Ulf. 'Ik had een goed jaar, maakte ook veel doelpunten en had een goed gevoel bij IK Start. Helaas kwam er een nieuwe trainer, die aangaf dat hij me niet als basisspeler zag. Ik wilde voetballen en koos voor Sandness Ulf.'

Het klikte vanaf de eerste minuut met Sandnes Ulf, waar de trainer hem dolgraag wilde inlijven. 'Ik kon een heel mooi contract tekenen en ben ook aanvoerder geworden. De club

valt hier een beetje te vergelijken met clubs als NEC en De Graafschap.' December 2018 achtte het jonge gezin Vorthoren het verstandig het weidse Noorwegen in te wisselen voor het knusse Zuid-Holland. Terug in het land benutte hij het halve jaar zonder club voor uiteindelijk een betrekking met toekomst bij Villex. In de zomer sloeg hij een nieuw hoofdstuk open bij Barendrecht uit de Derde Divisie, waar hij voor volgend seizoen alweer heeft bijgetekend.

'Ik heb wel het idee dat ik er meer uit had kunnen halen en ook meer uit had moeten halen'

'Ik beschouw mijn voetbalcarrière niet als geslaagd. Maar zeker ook niet als mislukt. Ik heb wel het idee dat ik er meer uit had kunnen halen en ook meer uit had moeten halen. In de jaren van zeventien tot twintig was het allemaal heel veelbelovend. Die ontwikkeling heeft zich niet doorgezet in de jaren van 20 tot 24. Toen ben ik van een Eredivisiespeler die misschien wel hogerop had gekund, tussen de Eredivisie en de Eerste Divisie beland. Daar heb ik me nooit meer kunnen uitvechten', geeft Niels Vorthoren blijk van voldoende zelfkritiek. ●

START2MOVE
opleidingen trainingen

ERKEND PERSONAL TRAINER WORDEN?

Ben jij die ambitieuze profvoetballer die als erkend Personal Trainer zelfstandig aan de slag wil gaan? Volg dan de opleiding Personal Trainer Pro die Start2Move i.s.m. VVCS heeft samengesteld exclusief voor profvoetballers.

WWW.START2MOVE.NL/PAKKET-PERSONAL-TRAINER-PRO

- ✓ Opleiding exclusief voor (oud) profvoetballers
- ✓ Nationaal en Internationaal erkend diploma
- ✓ Volop carrièremogelijkheden
- ✓ Diverse startdata in heel Nederland

DAAN DISVELD: GESLAAGDE CARRIÈRE MAAR WEL KORT

Europees kampioen onder 17 stopt jong met profvoetbal

Daan Disveld betitelt zijn carrière toch als geslaagd. 'Zeker met mijn ervaring bij het Nederlands elftal. Als je ziet wat ik daarin allemaal heb meegemaakt.' Als aanvoerder van de nationale ploeg onder 17 jaar pakte hij op zondag 15 mei 2011 in Novi Sad als eerste de beker op, na de winst van 5-2 in de EK-finale tegen Duitsland. Het was een prachtige primeur voor Oranje in deze leeftijdsklasse.

DOOR LEX MULLER

Als tiener doorliep Daan Disveld, op 20 januari 1994 geboren in Lent, vanaf zijn vijftiende werkelijk alle vaderlandse ploegen tot en met onder 20 jaar. Hij volgde toentertijd nog volop de jeugdopleiding bij NEC en debuteerde pas eind 2013 in het eerste team. Te midden van louter talenten met contracten bij topclubs in de Eredivisie beschouwde hij zichzelf bij Oranje een beetje als een buitenbeentje.

In die periode lonkte ook voor hem een succesvolle carrière in het betaalde voetbal, maar die weg omhoog liep vroegtijdig dood. Al met al verkende hij slechts gedurende een half seizoen de Eredivisie, in dienst van NEC. Voor de rest zwierf hij door de Eerste Divisie. Medio 2017 daalde hij, 23 jaar jong pas, af naar SV TEC uit de Tweede Divisie. Voortaan achtte hij zijn maatschappelijke toekomst van meer belang.

BESTEMD VOOR DEFENSIE

Van zijn vijfde tot zijn tiende jaar stoeide Daan Disveld onbekommerd met een bal bij DVOL, de enige voetbalclub in Lent. Zo jong school er in hem eerder een aanvaller of een nummer tien dan een verdediger. Maar NEC plukte hem als tienjarige weg, om hem klaar te stomen voor een functie in de defensie. 'Ik kwam meteen centraal achterin te staan. Ik werd vanaf mijn vijftiende ook elk jaar doorgeschoven naar een hoger elftal.'

Voor de positie van rechtsback kreeg hij uitnodigingen voor de verschillende jeugdelftallen van Oranje. 'Al die jaren heb ik wel alles gespeeld, als ik werd geselecteerd. Ik heb nooit op de bank gezeten.' Het hoogtepunt laaide op in Servië, waar in mei 2011 het EK voor onder 17 werd georganiseerd. Bondscoach Albert Stuivenberg verkoos hem als aanvoerder, omdat hij zich altijd voor honderd procent gaf en hem waardeerde als het rolmodel voor de groep. In een hoopvolle lichte voor later, met namen als Jetro Willems, Tonny Vilhena, Memphis Depay en Nathan Aké.

Op dat EK moest hij naast zijn taak als aanvoerder dagelijks een paar uur blokken voor het eindexamen van de havo. 'Maandag na de finale begonnen de examens. Die studie heb ik toen afgerond.' Bij NEC trainde hij al af en toe mee met de A-selectie, maar pas op 24 november 2012 kreeg hij van trainer Alex Pastoor thuis tegen FC Utrecht een seintje zich gereed te houden om in te vallen. 'Dat was al in blessuretijd. Scheidsrechter

'Ondanks het vrij abrupte eindpunt van zijn loopbaan als beroeps zal hij die periode eeuwig blijven koesteren'

Kuipers gaf aan dat er geen tijd meer was om in te vallen. Een enkelblessure schoof het debuut ruim een jaar op: naar 19 december 2013. Uit tegen FC Groningen, achtste finales beker. Drie dagen later gingen beide opponenten op herhaling voor de competitie in de Eredivisie, met opnieuw Daan Disveld in de basis bij NEC.

De club uit Nijmegen stond laatste bij het aanbreken van de winterstop en vreesde voor degradatie. 'Er kwamen allemaal nieuwe spelers.' Voor trainer Anton Janssen voldoende aanleiding om hem dat seizoen niet meer in te zetten. Na de onver-

Foto: PROSHOTS

voor mij mijn carrière in het betaalde voetbal zeker geslaagd. Alleen, mijn carrière is wel vrij kort geweest. Tot mijn 23ste. Ik had iets langer verwacht. Maar voor en tijdens mijn carrière zou ik hier wel voor hebben getekend', zo kijkt hij bepaald niet ontevreden achterom.

Mede dankzij zijn binding met de VVCS schreef hij zich al in 2015, na de overgang naar FC Den Bosch, in voor de studie Topsportmanagement en Ondernemerschap. 'Ik wilde niet tien jaar in de Eerste Divisie spelen. Ik wilde er iets bij doen. Kijken hoe dat liep: voetballen en studie.' Hij kende al geruime tijd Arjan Ebbinge, oud-speler van onder meer NEC en FC Den Bosch, en bij de VVCS manager opleidingen en loopbaancoach. 'Hij had me al verschillende keren benaderd, met de opmerking: het is goed voor je om zo iets te doen. Kan nooit kwaad. Dan heb je ook afleiding tijdens het voetballen. Ik ben er Arjan dankbaar voor.'

Bij SV TEC was er ook duidelijk meer ruimte voor een serieuze studie, die vanuit huis goed viel te combineren met het voetballen. 'Ik hoefde maar drie avonden in de week te trainen.' Via een sponsor van de club vulde hij zijn dagen voorts als medewerker van een uitzendbureau voor 500 Poolse arbeidskrachten. 'In het begin werkte ik drie dagen en daarna vier dagen. Dat heb ik dik twee jaar gedaan. Daar heb ik ook mijn scriptie over geschreven.' In maart van vorig jaar nam hij ontslag. 'Ik vond het niet meer leuk.'

De vrije tijd benutte Daan Disveld om met volle kracht de studie te voltooien. 'Die was pittig en per jaar moeilijker. Jaar een en twee zijn goed te doen. Voor jaar drie en vier moet je wel echt tijd vrijmaken.' Tijdens het schrijven van zijn scriptie hoorde hij van een vriend over diens problemen met zijn hoveniersbedrijf. 'Personeel dat wegging. Hij vroeg me of ik een paar dagen wilde helpen. Ik vond het zo leuk dat ik er nog steeds zit.' Zowel in de buitendienst als op kantoor.

'Terras aanleggen, schuttingen plaatsen, echt buiten werken. Maar ook binnen. Ontwerpen maken, offertes opstellen. Dat doe ik nu vijf dagen in de week. Alleen, het is wel fysiek zwaar. Zoals ik het nu zie, wil ik hierin wel doorgaan, maar ik denk niet dat ik het nog twintig jaar ga doen.' Vanwege de corona-crisis heeft ook hij de werkzaamheden op kantoor verplaatst naar thuis, maar de buitendienst lukt nog aardig.

In januari van dit jaar ruilde hij SV TEC in voor DOVO uit Veenendaal, deelnemer aan de Derde Divisie (zaterdag). 'Een grotere club, met meer leden en sponsors. Ze hebben ook een meerjarenplan.' Begin maart studeerde hij vanwege het onderwerp van zijn scriptie af bij Olympia Zaltbommel, met een zeven als beoordeling. 'Ik ben blij dat ik het heb gehaald. Misschien wil ik later wel wat in het voetballen gaan doen. Ik was ook trainer bij TEC, in de jeugd bij onder elf. Maar nu vind ik het wel fijn dat ik werk heb en voetballen en voor de rest even niks.' ●

middeljarige afdaling mikte opvolger Ruud Brood op een snelle terugkeer. Dat kampioensjaar in de Eerste Divisie ging evenwel voornamelijk voorbij aan Daan Disveld: acht wedstrijden in totaal, waarvan twee voor de beker. 'Ik wilde meer voetballen. Ik kon naar Helmond Sport, TOP Oss en FC Den Bosch.'

OM TRAINER NAAR DEN BOSCH

Bij FC Den Bosch proefde hij het vertrouwen van de trainer. 'René van Eck wilde me heel graag hebben.' Dat gaf de doorslag en bijgestaan door Patrick van Diemen (VVCS) als zaakwaarnemer ondertekende hij een tweejarig contract in Stadion De Vliert. Een half jaar klikte de keuze perfect. 'Ik speelde alles. Tot halverwege. De trainer werd ontslagen. Voor hem kwam Wiljan Vloet. Hij vond me niet goed genoeg en ik heb geen seconde meer gespeeld.' Nog wel bij Jong FC Den Bosch in de Derde Divisie (zondag), maar eind december 2016 regelde hij ontbinding van zijn contract. Januari 2017 maakte hij het seizoen af bij SV TEC in de Tweede Divisie.

Ondanks het vrij abrupte eindpunt van zijn loopbaan als beroeps zal hij die periode eeuwig blijven koesteren. 'Ik kijk dan terug naar toen ik tien was. Naar de leeftijd waarop ik tegen mezelf zei: ik wil profvoetballer worden. Ik wil in de Eredivisie en in de Eerste Divisie spelen. Dat is gelukt. En dan wat ik allemaal heb beleefd met de jeugdelftallen in Oranje. Daarom is

TOP
SPORT
COMPANY

Wil jij jezelf ontwikkelen op mentaal gebied? Kijk voor de mogelijkheden op www.topsportcompany.nl of neem contact op met de VVCS Academy.

KWALITEIT VERZEKERD!

Wannet Sports Insurance is al jaren toonaangevend in verzekeringen voor beroepsvoetballers.

Van een eenvoudige overlijdensverzekering tot een belangrijke voetbalongeschiktheidsverzekering: het is zó geregeld en vooral goéd geregeld!

Kijk op www.wannet.eu
of bel naar **026-3704141**

CORONA, JA NOG STEEDS

ERNA KORTLANG

We zitten er nog middenin, in Corona. Lege stadions, lege zalen, bijna niemand op straat. In een anderhalve meter ruime boog lopen we langs elkaar, je voelt je bijna een melaatse. Je zal maar in de bloemenhandel werken, of in de horeca.

Je zal maar voetballer zijn. Niet meer kunnen trainen, geen wedstrijden, geen EK, geen Olympische Spelen. Akelig voor de spelers en voor iedereen die van voetbal houdt. Het voelt bizar om totaal onverwachts -althans voor mij- een min of meer totale lockdown mee te maken. Onze (over)grootouders hebben de Spaanse griep meegemaakt en die was minstens zo venijnig als Corona. Gek eigenlijk dat ik mijn grootmoeder, geboren in 1896, daarover vroeger nooit heb horen vertellen. Waarschijnlijk zijn haar herinneringen daaraan overschaduwd door de gebeurtenissen uit de Tweede Wereldoorlog, maar ik heb eigenlijk geen idee. Wel weet ik dat ik ben opgegroeid in een betrekkelijk zorgeloze periode, met een stijgende welvaart, vol optimisme. Het is dan ook wel even schakelen, maar dat geldt voor de meesten van ons.

Eerst voelde het nog onwennig en niet zo hartelijk om iemand geen hand te geven, nu al kan ik me niet voorstellen dat wij dat straks weer mogen doen. Misschien houden we in Nederland de voor onze cultuur nieuwe begroetingsrituelen ook na Corona, een lichte buiging, soms met gevouwen handen. Een zwaai in de lucht, een elleboogje of voetje zijn ook prima. En met elkaar vergaderen of besprekingen voeren per zoom, facetime, whereby, microsoft team went snel. Toch mis ik de lijfelijke aanwezigheid waarbij je de finesses van een gezichtsuitdrukking en van een emotie kunt 'lezen', via een schermpje is dat echt veel lastiger.

Laten we in ieder geval hopen dat we snel weer op de been zijn als wereld, en dat van uitstel geen afstel komt, ook al betekent dat een razende drukte in post Corona tijden. Al was het maar door alle feestjes en evenementen die we met elkaar willen inhalen, en niet te vergeten al die schitterende en zinderende voetbalwedstrijden en die subliem gemaakte doelpunten. ●

Erna Kortlang
notaris verbonden aan
TeekensKarstens in Leiden
kortlang@tk.nl

CORONACRISIS RAAKT IEDEREEN: HOUVAST VANUIT FISCAAL PERSPECTIEF

Door: Eva Mijnhardt,
belastingadviseur bij
Punt & Van de Weerd.

DE CORONA-CRISIS RAAKT IEDEREEN. OOK DE VOETBALWERELD:

- Wereldwijd worden steeds meer sportevenementen geschrapt en uitgesteld vanwege het coronavirus;
- Voetbalverenigingen zijn gesloten;
- EURO 2020 is uitgesteld;
- Het wel of niet uitspelen van de competities is nog erg onzeker;
- En de KNVB heeft besloten dat de allereerste Nationale Voetbaldag niet doorgaat op 13 juni aanstaande.

Het is nu nog onzeker hoeveel er dit seizoen (of misschien wel: jaar) nog gevoetbald kan gaan worden. De impact van het corona-virus is enorm en het kan goed zijn dat ook voor elke voetballer vroeger of later inkomsten zullen teruglopen of dat er vanuit clubs een bijdrage gevraagd gaat worden. Er zijn nu al clubs of stadions die in zwaar weer verkeren.

Voor het jaar 2020 is daarom de tip om je goed te laten adviseren over de gevolgen van elke volgende fase in de Corona-crisis en de maatregelen die je raken. Dit kan allemaal impact hebben op je financiële en fiscale vermogenspositie voor dit jaar. En ook hier zullen er slimme manieren zijn om dingen (fiscaal) te regelen en minder slimme dingen.

We zullen de komende tijd zeker nog tegen allerlei onverwachte gevolgen aanlopen als gevolg van de bijzondere situatie. Te denken valt bijvoorbeeld aan:

- de vraag wat er gebeurt met toeslagen voor kinderopvang als het kind thuis is;
- eventuele extra zorgkosten;
- de fiscale woonplaats bij langdurige quarantaine of Lock-down

Het is allemaal nog te vroeg om hier concrete adviezen of handvatten bij te geven. Maar zorg ervoor dat je niet vergeet om fiscaal en juridisch advies in te winnen bij grotere of kleinere veranderingen in het normale patroon.

Er bestaat zelfs de mogelijkheid tot vooroverleg met de Belastingdienst over bepaalde zaken. Hierbij kunnen we je uiteraard helpen en ondersteunen.

Een van de maatregelen die genomen is omtrent het coronavirus is dat het tarief van de belastingrente voor de inkomstenbelasting en invorderingsrente tijdelijk wordt verlaagd naar 0,01%. Deze tijdelijke verlaging van het tarief van de belastingrente voor de inkomstenbelasting gaat in vanaf 1 juli 2020.

AANGIFTETIJD

Daarnaast is het van belang focus te houden op de dingen die wél gewoon doorlopen. Want hoewel de Belastingdienst in het kader van de Corona-steunmaatregelen versoepeling geeft in het uitstel van betaling van de belasting en verlaging van de boetes (Belastingdienst), moet je in beginsel wél gewoon de aangifte inkomstenbelasting in dienen voor 1 mei 2020.

Door de huidige omstandigheden, veroorzaakt door het coronavirus, is het goed denkbaar dat dit niet voor deze datum lukt. Je kunt dan uitstel aanvragen en moet dit ook doen. Dit gaat niet automatisch.

Via de VVCS verzorgen wij ook aangiften tegen een gereduceerd tarief. Voor meer informatie of vragen kun je contact opnemen met Eva Mijnhardt, werkzaam als belastingadviseur bij Punt & Van de Weerd Belastingadviseurs te Den Haag (telefoon 070-3025 825 of e-mail: eva@defiscalisten.nl) ●

**Punt
Van de Weerd** +
BELASTINGADVISEURS
defiscalisten.nl

VVCS BELASTINGAANGIFTE SERVICE

*Punt & Van de Weerd
Belastingadviseurs is al
een aantal jaren de fiscale
partner van de VVCS.*

*Met raad en daad staan
zij de VVCS op het fiscale
speelveld bij. Als lid van
de VVCS kun je tegen
gereduceerd tarief gebruik
maken van de belasting-
aangifteservice van
Punt & Van der Weerd
Belastingadviseurs.*

*Kijk voor meer informatie
op de website van de VVCS.*

Audi Voorsprong door techniek

Shape reloaded

De eerste volledig elektrische Sportback van Audi.

De nieuwe volledig elektrische Audi e-tron Sportback is zowel sportief als elegant. Aan de achterkant is de dalende daklijn de blikvanger, precies zoals u van een Sportback verwacht. Binnenin waant u zich in een nieuwe wereld waar digitale technologieën overheersen. Deze nieuwkomer belooft veel rijplezier.

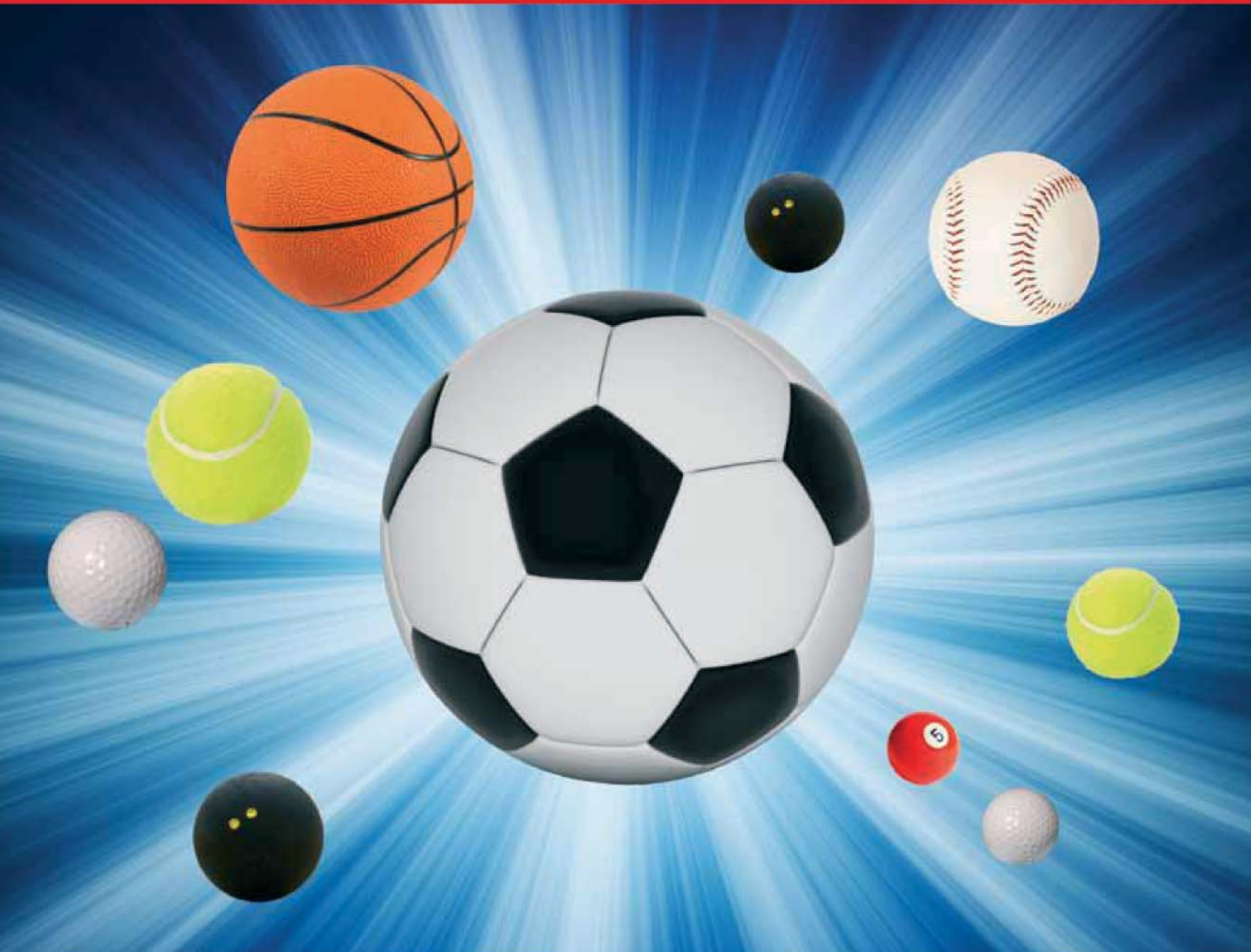
Ontdek de nieuwe Audi e-tron Sportback op [audi.nl](https://www.audi.nl)

Gemiddeld verbruik: 23,9 – 20,6 kWh/100 km. Gemiddelde CO₂ emissie: 0 g/km.

Punt & Van de Weerdt Belastingadviseurs

Onafhankelijk • Cliëntgericht • Nationaal en internationaal • Financiële huisarts

www.defiscalisten.nl

**Punt
Van de Weerdt** +
BELASTINGADVISEURS

**Fiscale
aangiften
vanaf €175**
excl. BTW